

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

 இதேமாதிரி பெரிய எழுத்தில் படங்களுடன்
அச்சிட்ட்டுள்ளது.]

1064 பக்கங்கள்: உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தவை விலை ரூ 5.
 ஷே திக்கு கடிதம் 2-வால்பம் ரூபா 8.
 ஷே உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் ரூபா 12

ஸ்ரீராமபிரான் சரிகையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயண
 மானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம்.
 இதனைப் பாராயணஞ்செய்வதா லுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்
 கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிர்க்கையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்
 தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறி
 வுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க
 கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடைக்ஷ முண்டாகும்.

இன்னும் இந்த இராமாயணத்தைப் பக்தியுடன் படித்துமுடி
 க்குமிடங்களில் கலியாணம் முதலிய மங்கள் காரியங்கள் நிறைவே
 ழும்; புத்திரபாக்கியமுண்டாகும்; பசு, பால், தானியம் முதலியன
 விருத்தியாகும்; பிள்ளி, குழியம், திராத நோய், பூதபைசாச உபத்
 திவங்கள் முதலியவை நீங்கும்; பகை நீங்கும்; விஷ ஜெந்துக்கள்
 அனுமமாட்டா; பஞ்சம் நீங்கும்; நல்லமழை பெய்யும்; துக்கமான
 சம்பவங்கள் நீங்கி மிக்க ஆனந்தமுண்டாகும். இவையெல்லாம்
 உண்டாவது நிச்சயம். இராமாயணம் படித்த பற்பல இடங்களில்
 இப்பயன்கள் உண்டாகி யிருக்கின்றன. இவற்றை ஒவ்வொருவ
 ரும் அனுபவத்திலும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

 சொற்பக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆத
 லின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்
 கொள்க.

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
 63, ஜிந்தும்பிட்டித்தெரு,
 கொழும்பு

அ.

வள்ளியம்மை

உ

கடவுள் துணை.

பல வித்வான்கள் பாடிய

விவேகசிந்தாமணி.

மூலமும்-உரையும்.

ROJA MUTHIAH.
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 10
P.M.DIST. INDIA

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

70, செட்டித்தெரு,

கொழும்பு.

இதன் விலை]

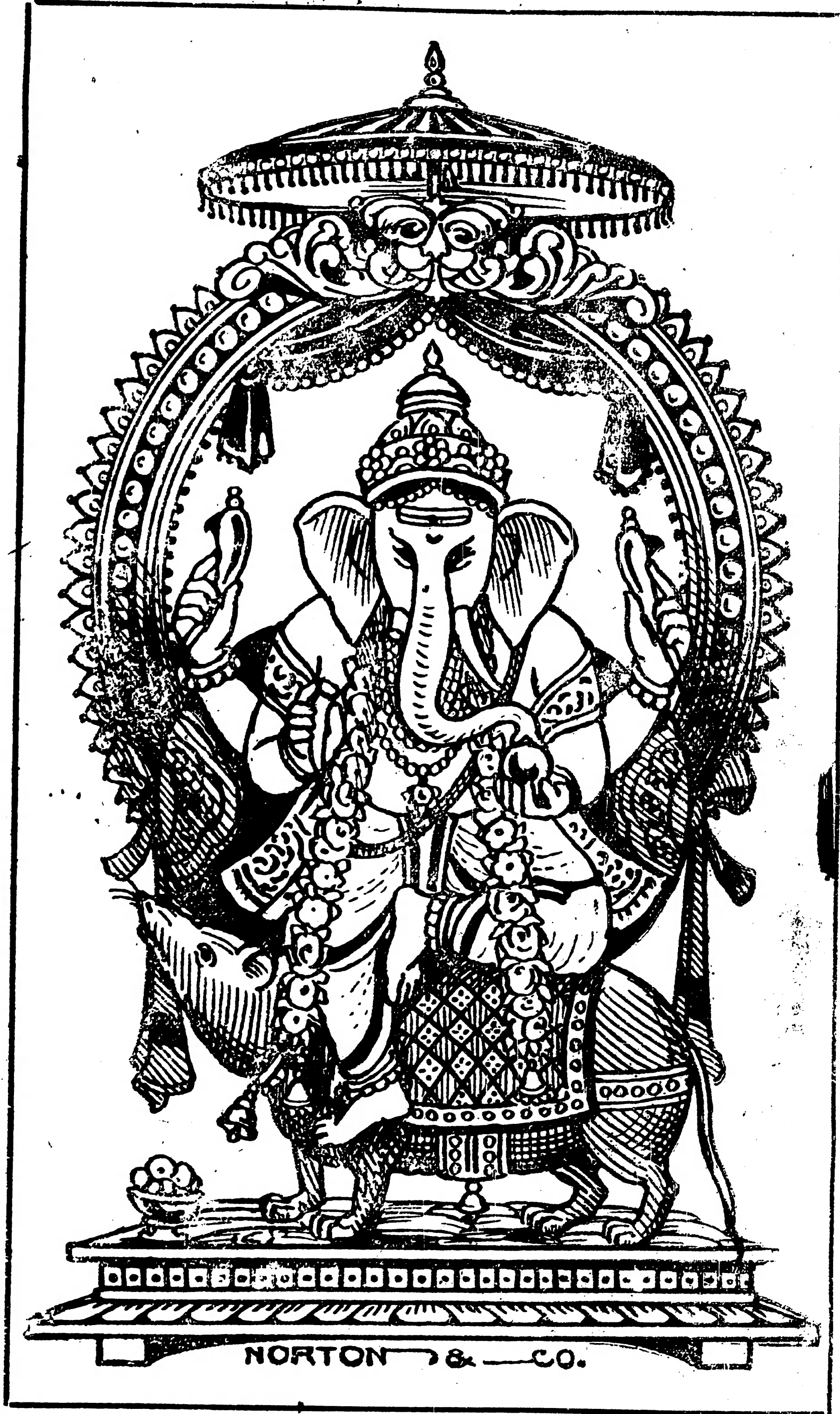
1930.

[அணு 4.

LIBRARY SERVICE INDIA

KOTTAIYUR-623106.

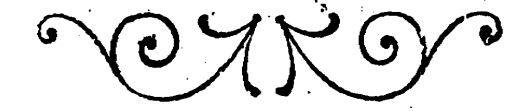
TAMILNADU, INDIA.

விநாயகக் கடவுள்.

உ
கடவுள் துணை,

விவேக சிந்தாமணி, மூலமும்—உரையும்.

கடவுள் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோ மன்னைவயிற்றிற்பி
றந்த, தொல்லைபோம் போகத் துயரம்போம்—நல்ல,
குணமதிக மாமருணைக்கோபுரத்துள் வீற்றிருக்குங்,
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

(இதன் பொருள்.) திருவருணைக் கோபுரத்துள்
எழுந்தருளப்பெற்ற விநாயகக்கடவுளை (பக்தியோடு
வணங்கிக் கரங்களால் அஞ்சலி செய்யின் சகல துன்
பங்களும் நீங்கும், வலிய ஆணவமலச் சேஷ்டையு
மழியும், இம்மைமயிற் ருய்வயிற்றிற் கருத்தரித்துப்
பிறந்ததற்குக் காரணமாய் நின்றபிரார்த்த வினையுமக
லும் இப்பிறப்பில் தேடப்பட்ட ஆகாமியவினைகளும்
போகும் (என்றவாறு.)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

ஆபத்துக் குதவாப்பிள்ளை யரும்பிக் குதவா
வன்னந், தாபத்தைத் தீரத்தண்ணீர் தரித்திரமறியாப்
பெண்டிர், கோபத்தை யடக்கா வேந்தன் குருமொழி
கொள்ளாச்சீடன், பாபத்தைத்தீராதீர்த்தம் பயனில்லை
யேழுந்தானே.

வர்கள் அதிக நிதியுடையவர்க் கீவரல்லாமல் நிலையி
லாது வாடினோர் முகங்கண்டு கொடுக்கார்கள். 5

ஆலிலை பூவுங்காயு மனிதரு பழமுண்டேல்,
சாலவே பகியெல்லாம் தன்குடியென்றேவாமும், வா
விப் வந்துதேடி வந்திருப்பார்கோடாகோடி. ஆலிலை
யாகிப்போன லங்குவந் திருப்பாருண்டோ.

(இ-ள்.) ஆலவிருகத்தினிடத்து இலை, பூ, காய்,
இனிமைதரும் பழம் முதலியவைகளிருந்தால் மிகுதி
யாக பலபகிகளும் த்மது இருப்பிடம்போலக் கூடி
வாமும். இலை. முதலியவை நீங்கி மரம் பட்டு நிற்கில்
ஒருபகியும் சேரா. அதுபோல மிகுந்த செல்வமிருக்
கில் அளவிறந்தவர்கள் வந்துகூடி வந்தனம்செய்வார்
கள், செல்வமல்லையெல் ஒருவருங் கூடார்கள் எ-று 6

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

பொருட்பாலை விரும்புவார்கள் காமப்பாலிடை
முழுகிப் புரள்வர்கீர்த்தி, யருட்பாலா மறப்பாலைக் கன
விலுறே விரும்பார்களறிவொன்றில்லார், குருப்பாலக்
கடவுளர்பால் வேதியர்பாற் புரவலர்பாற் கொடுக்கக்
கோரார், செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விருப்பாலேகோ
டிசெம்பொன் சேவித்தீவார்.

(இ-ள்.) செல்வத்தினிடத்தே அதிகவிருப்பங்
கொள்பவர்கள், காமத்தினிடத்தே முழுகிப்புரள்வார்
கள். அருளாகியசெல்வத்தைத்தீரும் தருமத்தைக் கன
விலும் அரும்பார்கள், கொஞ்சமு மறிவில்லாதவராய்
ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளிடத்தும் அந்தணர்களிடத்

தும், அரசர்களிடத்தும் ஒருபொருளும் கொடுக்கக்
கோரார்கள், கோடிசெம்பொன்னுமினுத் தன்னிப்பாத
ரகக்ஷயால் சிுகிப்பவர்க்கே ஆசையோடு வந்தனன்
செய்து கொடுப்பார்கள் எ-று. 7

வேறு.

தண்டாமறையி னுடன்பிறந்துத் தண்டேனுக்கரா
மண்டேகம், வண்டேடாகானத்திடையிருந்து வந்தேதகம
லமதுவுண்ணும், பண்டே பழகியிருந்தாலு மறியார்
புல்லோர் நல்லோரைக், கண்டேகளித்தங் குழவாடித்
தம்மிற் கலப்பர் கற்றோரே.

(இ-ள்.) தவனையானது தன்னுடன் பிறந்துவள
ர்ந்திருக்கும் குளிர்ந்ததாமரையிலுள்ள தேனை உண்ண
வறியாது காட்டிலிருந்தவ ளுட்களேவந்து அந்தமது
வையுண்டு களிக்கும் (அதுபோலவே) நெடுநாள் பழ
கியிருக்கினுங் கற்றோர் அருமையை அறிவிவார்
அறியார், கற்றவரே அறிவார் எ-று. 8

கலி விருத்தம்.

வானமழைதனி னனையத்துக்கணந்
தானொருநெறிசொலத் தாண்டிப்பிய்த்தி
னானமுங்கல்வியு நவின்ற நூல்களும்
நானருக்குரைத்திடி லிடாதாகுமே

(இ-ள்) முன்னமே பிரயாசையாற் கூடுகட்டி வ
சித்திருந்த ஓர் தூக்கணம் பகி, வீண் காலங்க
ழித்துத் திரிந்து வசிக்க இடமின்றி மழையில் நனைந்
து வருந்திய ஒரு வானரத்தைக்கண்டு என்னைப்போல

ஓர் இந்நுபிபிதம் செய்துகொள்ளலாகாதா என்றவுடன்
குங்கு சினந்து அதன் கூண்டைப் பறித்தெறிந்தது
போல, கல்வியானிறைந்த ஞான நூல்களை அறிவில்
லார்க் குரைத்திடில் துன்பமே உண்டாகும் எ-று 9

தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல்.

வண்டுமொய்த் தனையகூந்தல் மதனபண்டார
வல்லி கெண்டையோ டொத்தகண்ணுள் கிளிமொழி
வாயினூரல், கண்டுசர்க்கரையோ தேனோ கனியொடு
கலந்தபாகோ, அண்டர்மா முனிவர்க்கெல்லா மமுத
மென் றளிக்கலாமே.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மெய்த்திருந்தது போன்றகூந்
தலைபும் கயலொத்த கண்களையும் கிளிமொழியொத்த
சொல்லையும் உடையமன்மத பொக்கிஷமென்னும்பெ
யரையுடைய கொடி போன்றவளின் வாயினூரல் கற்
கண்டோசர்க்கரையோ தேனோ பழத்தொடு கலந்தபா
கோ (அறியோம் ஆயினும்) தேவர் முனிவர்களுக்கெ
ல்லாம் அமிர்தமென்று கொடுக்கலாம்.

கற்பத்தருவைச் சார்ந்த காகமுமபுதமுண்ணும்
விற்பனவிகேழள்ள வேந்தரை சேர்ந்தோர் வாழ்வார்
இப்புவி தன்னிலென்று மிலவு காத்திடுங் கிளிபேயல்
அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வ தரிதரிதாருமம்மா!

(இ-ள்) கற்பகவிருக்ஷத்தை அடுத்த காகமும் அ
மிர்தமுண்ணும், மிகுதியான அறிவுள்ள வேந்தரைச்
சேர்ந்த எளியவரும் வாழ்வடைவார்கள் இலவு விரு
க்ஷத்தின் காயைப்பார்த்து பழுக்கும் பழுக்குமென்று

காத்திருந்துபார்த்து அபலமடையுங் கிளியைப்போல்,
அற்பரைச் சேர்ந்தோருலகில் வாழ்வது அரிதிலும்
அரிதாகும் எ-று

எண்ணீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆலகாலவிடத்தைதயுநம்பலா மாற்றையும்பெருங்
காற்றையு நம்பலாங், கோலமாமத யானையை நம்பலா
ங் கொல்லும் வேங்கைப்புலியை நம்பலாங், காணார்
விடு தூதரை நம்பலாங் கள்ளர்வேடர் மறவரை நம்ப
லாங், சேலைகட்டிய மாதரை நம்பினாற்றெருவினின்று
கியங்கித் தவிப்பேரே.

(இ-ள்) ஆலகாலவிஷம் நதி பிரசண்டக்காற்று
அழகிய பெரியமதயானை கொல்லத்தக்க வேங்கைப்
புலி எமனாலேவிடுந் தூதர்கள் வேடர் மறவர் இத்தி
யாதி பேர்களையும் நம்பினாலும் சேலைகட்டியமங்கை
யரை [நம்பொனாது] நம்புவேரேல் தெருவில் நின்ற
மயங்கித்தவிப்பார்கள் எ-று.

அறுசீர் விருத்தம்.

சங்கு வெண்டாமரைக்குத் தந்தைதா யிரவீதண்
ணீர், அங்கைக்கொய்துவிட்டா லழகச் செய்தநீர்
கொல்லுந் துங்கவண் கரையிற் போட்டாற் சூரியன்
காய்ந்துகொல்வான், தங்களி நிலைமைகெட்டா லிப்
படித் தயங்குவாரே.

(இ-ள்) சங்குபோலும் வெள்ளைத்தாமரைக்குச்
சூரியனும் தண்ணீரும் பிதாமாதாக்களாக விருக்கினு
ம் அத்தாமரையைக் கொய்துவிடில் அந்நீரோயதனை
அழகச்செய்து கொல்லும், கரையில்விடில் சூரியன்
காய்ந்துகொல்வான் அதுபோலத் தங்கள் நிலையைவி
ட்டுபெயர்ந்தவர்கள் இவ்விதம் வருந்துவார்கள் எ-று

எண்ணீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நாய்வாலை யனவெடுத்துப் பெருக்கித்தீட்டினற்ற
மிழையெழுதவெழுத் தாணியாமோபேய்வாமும் சுடு
காட்டைப் பெருக்கித்தள்ளிப் பெரியவிளக் கேற்றி
வைத்தால் வீடதாமோ, தாய்வார்த்தைகேளாத சகச
ண்டிக்கென்சாற்றிடினு முலுத்தகுணந் தவிர்மாட்டா
ன், ஈவாரையீயவொட்டா னிவனுமீயா னெழுபிறப்பி
னுங் கடையா மிவன் பிறப்பே.

(இ-ள்) நாயினது வாலை (எழுத்தாணி) இலக்க
ணப்படி நீட்டித் தீட்டினாலும் நல்ல தமிழ் எழுத்துக்
களை எழுதும் கருவியாமா, பேய்கள் வாழுஞ் சுடுகா
ட்டை கூட்டித்தள்ளிப் பெரியதாகிய விளக்கேற்றி
வைத்தாலும் வாசஞ் செய்ததற்குரிய வீடாகுமா, தாய்
மொழிகேளாத சகசண்டிக்கு எவ்விதம் உரைக்கினும்
உலோபகுணத்தை விடமாட்டான் கொடுப்பவரையுங்
கொடுக்கவொட்டான் தானுங்கொடான், இவன் ஜன்
மம் எழுவகைப்பிறப்பினும் ஈனத்வமடைந்த கடை / 4
ஜன்மமேயாகும்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

வெம்புவாள் விழுவாள் பொய்யே மேல்விழுந்
தழுவாள் பொய்யே, தம்பலந் தின்பாள் பொய்யே சா
கின்றே னென்பாள் பொய்யே, அம்பிலுங் கொடிய
கண்ணு ளாயிரஞ் சிந்தையானே, நம்பினபேர்களெல்
லா நாயினும் கடையாவாரே,

[இ-ள்] தியங்குவாள் விழுவாள் மேல்விழுந்த
ழுவாள் [உரித்தானவன்போல்] எச்சிற்றம்பலத்தையு
முன்பாள் [உன்னுடனே கூட] இறப்பேனென்பாள்
இவையாவும் பொய்யே, இவ்வித சாலங்களமைந்த
பலவளங்களையுடைய அம்பினுங் கொடுஞ்செய்கை
களைக் காட்டுங்கண்களையுடைய மங்கையரை நம்பின
பேர்களைவிலும் மலமுண்ணும் நாயினுங் கீழ்ப்பட்ட
அறையாவர் எ-று.

எண்ணீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கெற்பந்தான் மங்கையருக் கழுகுஞ்ஞுங்கேள்வி
யில்லாவாசனாலுலகம்பாழாந், துப்புத்திமந்திரியாலாக,
க்கேனஞ் சொற்கேளாப் பிள்ளைகளாற் குலத்துக்கேனம்
நற்புத்தி கற்பித்தாலற்பர்கேளார், நன்மைசெய்யத் தீ
மையுடனாயந்துசெய்வார், அற்பரோ டிணங்கிவிடிற்
பெருமைதாமு மரியத்வங்கேரபத்தா லழிந்துபோமே

(இ-ள்) மங்கையருக்கு கர்ப்பத்தால் அழகு கு
றையும், [நியாய நிறை] வினவாத அரசனால் உலகு
பாழாகும், இராஜாங்கத்துக்கு துப்புத்தியுள்ள மந்திரி
களால் கெடுதியுண்டாகும், அறிவிலலார்க்கு நல்லபுத்
திகளைச் சொன்னாலுங் கேளார், நன்மைசெய்ய்பவர்க்கு
உடனே தீமையையே பாராட்டிச்செய்வார், இவ்வித
மான சிறியவர்களைக் கூடினவர் மகிமை குறையும்
கோபத்தினால் அருமையாகியதவங்களும் சிதைந்து
போம் எ-று.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தன்னுடன் பிறவாத்தம்பி தனைப்பெருத்தாயார்
தந்தை, அன்னியரிடத்துச் செல்வமரும்பொருள்
வேசியாசை, மன்னியவேட்டின்கல்வி மறுமனையாட்
டிவாழ்க்கை, இன்னநாங் கருமமாறு மிக்கத்துக்குத்
வாதன்றே

இ-ள் உடன்பிறவாத சகோதரர் தன்னைப்பெ
ருத்தாய்தந்தையர் மற்றோரிடத்திலுள்ள செல்வம்
பொருளிச்சைகொண்ட வேசியராசை எட்டிலெழுதி
யிருக்குங் கல்வி அயலான் மனைவியோடு கூடியவாழ்க்
கை இந்த ஆறுவகைகளுந் தக்க சமயத்துக்கு உதவ
மாட்டா.

ஓர் விரகமுற்றேன் கூறியது.

எண்சீர் விருத்தம்.

ஒருநான்கு மீரரையுமொன்றேகேளா யுண்மையா
யையரையுமரையுங் கேட்டேன், இருநான்கு மூன்று

டனே யொன்றுஞ்சொல்லாயிம்மொழியைக் கேட்டபடி யீந்தாயாயின், பெருநான்கு மறுநான்கும் பெறுவாய்பெண்ணே பின்னையோர் மொழிபுகலவேண்டாமின் றே, சரிநான்கும் பத்துமொரு பதினைந்தாலே சகிக்க முடியாதீனியென் சகியேமானே.

[இ-ள்] ஆருவது ராசி கன்னி, மூன்றாவதுநாள் செவ்வாய், பனிரெண்டாவது நகஷத்திரம் உத்திரம், இருபத்தெட்டாவது வருடம் ஜெய, இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு மனமத [கருத்து] கன்னியே! உன் செவ்வாயைக்கேட்டேன் ஒருத்திரம் சொல்வாய் கேட்டபடி கொடுப்பாயாகில் ஜெயம் பெறுவாய் வேறு புன்மொழி சொல்லக்கூடாது மனமத வேதனை இனி என்னால் சகிக்கமுடியாது மானே எ-று 18

ஒரு ஸ்திரீயின் முகத்தையுங் கரத்தையும்

வியந்து கூறியது.

ஏழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தேனுக்ரவண்டுமதுதனையுண்டு தியங்கியே கிடந்ததைக்கண்டு, தானதைச் சம்புவின்கணியென்றுதடங்கையாலெடுத்துமுன் பார்த்தாள், வானுறுமதியும் வந்ததென்றெண்ணிமலர்க்கரங் குவியுமென் றஞ்சிப், போனது வண்டோ பறந்ததோ பழந்தான் புதுமையோ விதுவெனப் புகன்றாள்

[இ-ள்] தேனையுண்ணத்தக்க வண்டுகள் மதுக்களையுண்டு மயங்கிக்கிடந்தைக்கண்ட ஒரு பெண் அதை நாவற்பழமென்று விசாரித்து தனது கையாலெடுத்துப் பார்த்தாள் அவ்வாண்டு [அவள் முகத்தினுழகால்] ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சந்திரன் வந்ததென்று நினைத்து அதனால் அவள் கரமாகிய தாமரை மலர் முடிக்கொள்ளுமென்று பயந்து பறந்தது பின்பு அம்மங்கை பறந்துபோனது வண்டோபழமோ அல்லது யாது புதுமையோ வென்று ஐயமுற்றுச் சொ 19

ன்னுள் எ-று

எண்ணீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கருதிய நூல்கல்லாதான் மூடனாகுங் கணக்கறிந்து பேசாதான் கசடனாகும்; ஒரு தெழிலுமில்லாதான் முகடியாகு மொன்றுக்கு முதவாதான் சோம்பனாகும். பெரியோர்கள் முன்னின்று மரத்தைப்போலும் பேசாமலிருப்பவனே பேயனாகும், பரிவுசொலித் தழுவினவன்பசப்பனாகும் பசிப்பவர்க்கிட்டுண்ணுன்பாவியாமே,

(இ-ள்) வாசிக்கத்தக்க நல்ல சாஸ்திரங்களைக் கல்லாதவன் மூடன், அளவறிந்து பேசாதவன் கசடன் ஒரு தொழிலு மில்லாதவன் மூதேவி, ஒன்றுக்கு முதவாதான் சோம்பன், மரம்போலவணங்காது அறிவுடையோர் முன்பாக நின்று துதியாதிருப்பவனே பேயன் (அன்பின்றி) அன்புபேற் காட்டித் தழுவுகின்றவன் பசப்புகின்றவன், பசியாளர்களுக்குக் கொடுத்ததுண்ணாதவன் பாவி எ-று 20

ஆறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தாங்கொண வறுமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்லநாணும் வேங்கைபோல் வீரங்குன்றும் வீருந்தினர்க்காண நாணும் பூங்கொடி மனையாட்கஞ்சம் புல்லருக்கணக்கஞ்செய்யும் ஓங்கியவறிவு குன்று மூலகேலாம். பழிக்குந்தானே.

(இ-ள்) பொறுப்பதற்கரிய தரித்திரம் (ஒருவனுக்கு) வந்தால் சபையிற்செல்ல வெட்கமாம், வேங்கைப் புலிபோலுள்ள வீரங் குறையும், வீருந்தினரைப் பபார்க்க வெட்கமுண்டாம், புட்பக்கொடிபோன்ற (இடையையுடைய) தன் மனைவிக்கும் பயப்பட வேண்டிவரும், அற்பர்களோடும் கூட்டுறவுண்டாம் மேன்மேலும் வளரத்தக்க அறிவும் குறையும், உலகமெல்லாம் பழித்தற்கிடமுண்டாம் எ-று. 21

கவி விருத்தம்.

அரும்புகோணிடிலுதுமணங்குன்றுமோ
கரும்புகோணிடில் கட்டியும்பாகுமாம்,
இரும்புகோணிடில் யானையெவல்லலாம்
நரம்புகோணிடில் நாமதற்கென்செய்வோம்.

வேசி தன் தோழியை வினவுதல்

அறுசீடியாசிரிய விருத்தம். 22

† அன்னையே யனையதோழியறந்தனை வளர்குமா
தே, உன்னையோருண்மை கேட்பேனுரைதெரிந் து
ரைத்தல் வேண்டும், என்னையே புணருவோர்களென
க்குமோ ரின்பநல்கிப், பொன்னையுங் கொடுத்தாப்பாத
ப் போகினில் வீழ்வதேனா.

(இ-ள்) தாய்போலுங் கருணையுள்ள பாங்கியா
கிய தரும்குணமுள்ள பெண்ணே! உன்னிடத்தில் ஓ
ருண்மை கேட்கிறேன், அதைத்தெளிந்து சொல்ல
வேண்டும். அதாவது என்னிடத்து கலவியை விரும்
பினவர்கள் எனக்கு இன்பத்தைக்கொடுத்தும் பொரு
னைக் கொடுத்தும் எனது மலர்போன்ற காலில்வீழ்கி
றார்கள் யாதுகாரணம் எ-று.

† பொம்மென்பபணத்துவிம்மிப் போர்மதன்மய
ங்கிவீழுங், கொம்மைமேசர் முலையினுளே கூறுவேனெ
ன்றுமென்னோ, செம்மையினறஞ்செய்யாதார் திரவி
யஞ் சிதரவேண்டி, நம்மையுங் கள்ளுஞ்சுது நான்மு
கன் புடைத்தவாரே.

(இ-ள்) பொலிவாகிப் பருத்து விம்முதலுற்று
வலிமையுள்ள மன்மதனையும் மயங்கச் செய்கின்ற
வட்டவடிவான ஸ்தனத்தையுடையவளே! ஒன்றுசொ
ல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, செவ்வையாக தருமஞ்செய்
யாதவர்கள் பொருள்களெல்லாஞ் சிதறுத லடையும்
பொருட்டே, நம்போன்றவெசியரையும்களரையும்சூ
தாடுதலையும்பிரமதேவன்படைப்பித்திருக்கிறுன்எ-று. 23

† இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் ஒரு தொடர்.

பொன்னெடு மணியுண்டானாற் புலனாளுங்கிளை
ருனென்று, தன்னையும் புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்
மணமுஞ் செய்வார், மன்னராயிருந்தேபோர்கள் வகை
கெட்டுப்போவாராயின், பின்னையுமாரோவென்று பேசு
வாரேசுவாரே.

(இ-ள்) பொருளும் புகழும் (ஒருவனுக்கு உண்
டானால்) அவன் புலையனாகிலும் தன்குற்றத்தானென்
று புகழ்ந்துகொண்டு உயர்ந்த ஜாதியிலும் மணமுடி
ப்பார்கள்; அரசராயிருந்தவரும் யாதொரு வழியுமின்
றிக் கெட்டுப்போவாராகில், அவரை யாரோவென்று 25
இகழ்ந்துபேசுவார்கள் எ-று.

கவிவிருத்தம்.

வேதமோதிய வேதியர்க் கோர்மழை
நீதிமன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர்கற்புடை மங்கையர்க் கோர்மழை
மாதமுன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

(இ-ள்) வேதமோதுகின்ற அந்தணருக்கு ஒரும
ழை, நீதிவழிதப்பாத அரசர்களுக்கு ஒருமழை, அழ
கிய கற்பிற்சிறந்த மங்கையருக்கு ஒருமழை ஆக ஒவ்
வொருமாதத்திலும் முன்றுமழை வருஷிக்கும். 26

அரிசிவிற்றிடு மந்தணர்க் கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மன்னருக் கோர்மழை
புருடனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருடமுன்று மழையெனப்பெய்யுமே.

(இ-ள்) தற்காலம் அரிசிவிற்று ஜீவனஞ்செய்கி
ன்ற பிராமணர்களுக்கு ஒருமழை. நியாயந்தவறிய ரா
ஜர்களுக்கோர்மழை, கணவனைக்கொல்லும் பெண்க
ளுக்கு ஒருமழையாக ஒவ்வொரு வருடத்திலும் முன்
றுமழை பொழிகின்றன எ-று. 27

அறுசீர் விருத்தம்.

திருப்பதி மதியாப்பாதஞ் சிவனடிவணங்காச்செ
ன்னி, இரப்பவர்க்கியாயாக்கைகளினிய சொற்கேளாக்
காது புரப்பவர் தங்கள் கண்ணீர் பொழிதறச் சாகாத்
தேகம், இருப்பினும் பயனென்காட்டி லெரிப்பினும்
பயனில்லைதானே.

(இ-ள்) ஸ்ரீ சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்
திவ்யக்ஷேத்ரங்களை மிதியாதான் பாதமும், சிவபெ
ருமா னுடைய பாதத்தை வணங்காதான் தலையும், யா
சிப்பவர்க்குக் கொடாதான் கைகளும் இனிமையான
சொற்களைக் கேளாதான் செவியும், தங்களை இரகழிக்
கின்றவர்கள் கண்களிலிருந்து ஜலமொழுகப்பார்த்து
உயிர் கொடாதான் தேகமும் இருந்தும் பயனென்ன
காட்டில்லைவத் தெரித்திடினும் பயனில்லை-று, 28

தன் னுடல் தனக்கொன்றீந்தால் தக்கதோர் பய
னதாகும், மின்னில் வேசிக்கீந்தால் மெய்யிலே வியா
தியாகும், மன்னியவுறவுக்கீந்தால் வருவது மயக்கமா
கும் அன்னியராபத்துக் கீந்தா லாருயிர்க்குக் குதவி
யாமே.

(இ-ள்) தன் தேகத்துக்கு ஒன்றைக் கொடுக்கில்
அதற்குத்தக்க பயனுண்டாகும், மின்னிலப்போல அ
ன்பைக்காட்டி மறைக்கும் இயல்புள்ள வேசையருக்
குக் கொடுத்தால் தேகத்திற்பிணியுண்டாகும், பொருந்
திய உறவினருக்குக் கொடுத்தால் மனமயக்கமே வரு
வதாகும், அன்னியருக்குக் கொடுத்தால்சார்ந்த உயிர்த்
துணையாகும் எ-று.

பதினான்குசீர் விருத்தம்.

படியினப்பொழுதேவதைத்திம்பச்சைநாவியை
நம்பலாம், பழிநமக்கென வழிமறித்திடு பழைய நீலி
யைநம்பலாங், கொடுமதக்குவடெனவளர்ந்திடு பழை
சுஞ்சரத்தையு நம்பலாங், குலுங்கப்பேசி நகைத்தி

டுஞ்சிறு குமார்தம்மையு நம்பலாங், கடையிலக்கமு
மெழுதிவிட்ட கணக்கர் தம்மையும் நம்பலாங், ஞாக்
கைபோலிவிழிபார்த்திடுங்குடி காணியாளரைநம்பலாம்
நடைகுலுக்கியுமுகமினுக்கியு நகை நகைத்திடு மாத
ரை, நம்பொனாது மெய் நம்பொனாதுமெய் ஞானு
மே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் உண்டபொழுதே கொல்லத்
தக்க விஷத்தையும், பழியைக்கருதாது ஓர் வணிகனை
வழிமறித்துக் கொலைசெய்த பழைய னூர் நீலியையும்
கொடியமும்மதங்களையுடைய மலைபோன்று வளர்ந்தி
ரானின்ற யானையையும், குலுக்கிப்பேசி சிரித்து ஏமா
ற்றும் யவ்வனச் சிறுவரையும் குடிகளுக்குக் கணக்கி
லுள்ள வணயத்தைக்காட்டாமல் மோசவகையாய்
தான் எழுதிவைத்த கட்டுத்தொகையைக்காட்டி வஞ்
சிக்கும் கணக்கர்களையும், ஒரே விழியையுடையதான
காக்கையைப்பேரில் பயிரிடுங் குடிகளுக்கு யாதொரு
ஆதாயமுங் கிட்டாதபடி கட்டிக்காக்கும் காணியாட்சி
யையுடையவரையும் நம்பலாம், நடக்கிற போதே கு
லுக்கி முகத்தில் மஞ்சள் முதலிய வற்றால் மினுக்கி
பற்கள் தெரிய நகைத்துத் திரிகின்றமாதர்களை நம்பக்
கூடாது உண்மை உண்மை உண்மை எ-று

கலிவிருத்தம்.

வண்டுகளிருந்தின் மதுவையுண்டிடுந்
தண்டமிழிருந்திடிற் சங்கஞ்சேர்ந்திடுந்
குண்டுணியிருந்திடிற் கோள்கள்மீஞ்சிடும்
பெண்டுகளிருந்திடிற் பெரிய சண்டையாம்

(இ-ள்) வண்டுகளிருந்தால் தேனையுண்ணும்,
அழகிய தமிழிருந்தால் அநேக கூட்டத்தினர் உறவு
ண்டாம். குண்டுணிகளிருந்தால் கோள்களே மிகுதி
யுண்டாம், பெண்டுகள் பலர் கூடியிருந்தால் பெரிய
சண்டை சச்சரவுகளுண்டாம் எ-று.

ஒரு பெண் நடையைப்பற்றிக் கூறியது.
சந்தக்கலி விருத்தம்.

பொன்னின்மணி கிண்கிணி சிலம்பொலிபுலம்ப,
மின்னுமணி மேகலைகள்மெல்லெனவொலிப்பச்சின்
னமலர் கொண்டுசில சேடியர்கள் சூழ, அன்னமென
வல்லவென வாமென வுரைத்தார்.

(இ-ள்) பொன்மணிகளுக்குச் சதங்கைமணிகளுக்குச்
சிலம்புகளுக்குச் சப்திக்கப், பிரகாசிக்கின்ற மணிமேக
லைகள் மெதுவாய் ஒலிக்க அரும்புமலர்களைக் கொண்
டுசில பாங்கியர்கள் சூழ்ந்துவா நடக்கின்றவள் அன்
னமோ அல்லவோவென்று கண்டோர் கூறினர். 37

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கானலை நீரென்றெண்ணிக் கடுவெளிதிரியுமான்
போல், நூலுறுமியிலவுகாத்தமதியிலாகிள்ளையேபோல்,
தேனினைக்கண்டுதும்பி தியங்கிய தகைமையேபோல்
நானுனை யரசென்றெண்ணி நானாயும்போக்கினேனே

(இ-ள்) கானலைத்தண்ணீரென்று நினைத்து வெ
ட்டவெளியில் ஓடித்திரியும் மான்போலவும் பழுக்கு
மென்று இலவுவிருக்கத்தைக்காத்த அறிவில்லாதகிளி
யைப்போலவும் கள்ளையுண்டு மயங்கிய வண்டிகள்
போலவும் நானுனை ராசனென்றுகருதி நானாவீனா
கப் போக்கினேன் எ-று. 38

தலைவனைப்பிரிந்ததலைவி வருந்தல்,

குருங்கழி நெடில் விருத்தம்

சங்கு முழங்குந் தமிழ்நாடன்றனை நினைந்த போ
தெல்லாம், பொங்குகடலு முறங்காது பொழுதோர்
நாளும் விடியாது. திங்களுங்கும் புள்ளுறங்குந்
தென்றலுறங்குஞ் சிலகாலம், எங்குமுறங்கு மிராக்கால
மென் கண்ணிரண்டு முறங்காதே.

(இ-ள்) சங்குகள் முழங்கானின்ற என்னு தமிழ்
நாட்டதிபனை நினைக்கிறபோதெல்லாம் அலைகள் வீசா
நின்ற சமுத்திரந் தூங்குவதில்லை, பொழுது விடிகிற
தில்லை, சந்திரனும் அன்றில் சூயில் முதலிய பக்கிக
ளும் தென்றகாற்றும் சிலகாலம் தூங்கும், பேய்முத
லிய சகலபிராணிகளுக்குந் தூங்கத்தக்க விராக்காலத்
தில் யாதுகாரணமோ என் கண்கள் மட்டும் உறங்கு 39
வதில்லை எ-று.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அரவினையாட்டுவாரு மருங்களிர்ருட்டுவாரும்,
இரவின்றிறனிப்போவாரு மேரிநீர் நீந்துவாரும், வி
ரைசெறிசூழலியான வேசையை விரும்புவாரும், அர
சனைப் பகைத்திட்டாரும் மாருயிரிழப்பார்தாமே.

(இ-ள்) பாம்பாட்டுகிறவர்களும்; அரிய யானைப்
பாக்களும், இராத்திரி தனிவழி செல்கின்றவர்களும்
தடாகஜலத்தில் நீந்துகின்றவர்களும் வாசனை நிறை
ந்த கூந்தலையுடையவேசியரை இச்சிக்கின்றவர்களும்,
அரசர்களைப் பகைத்துக்கொண்டவர்களும் பொருந்
திய உயிரை இழப்பார்கள் எ-று.

வாழ்வது வந்தபோது மனந்தனில் மகிழுவண்
டாம். தாழ்வது வந்ததானுற்றளர்வரோ தக்கோர்மிக்க
ஊழ்வனைவந்ததானு லொருவரால் விலக்கப்போமோ
எழையாயிருந்தோர் பல்லக்கேறுதல் கண்டிலீரோ.

(இ-ள்) வாழ்வு வந்தகாலத்தில் மனதில் மகிழ்ச்
சியை வைக்கக்கூடாது. தாழ்வுவந்ததென்று வருந்த
வுங்கூடாது, இதுமேலோர் செய்கை, ஊழ்வினையால்
வருஞ்செய்கைகளை யாரால் விலக்கக்கூடும்வழையாயிரு
ந்தவர்கள் உடனேசிவிகையிலேரத்தக்கசெல்வவான்க
ளாதலை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா?

அறுசீர் விருத்தம்.

பருப்பதங்கள் போனிறைந்திடு நவமணிப் பலன்களைக் கொடுத்தாலும், விருப்பநீங்கிய கணவரைத்தழுவுதல் வீணதாம் விரையார்ந்த, குருக்குசந்தணக் குழம்பினையன் னொடு குளிர்ந்தேழமை செப்பவழமாகாதே.

(இ-ள்) மலைகளைப்போலக்குவியல் குவியலாகுண்ட பதுவகை இரத்தினங்களையும் பலனாகக் கொடுத்தாலும் விருப்பமில்லாத கணவரைக் கூடுதல் வீணையாம்வாசனை பொருந்திய மிகுந்த செருக்குடைய ஆற்பர்கள் சந்தனக்குழம்பை ஆசையோடு குளிர்ச்சிதரப் பூசினாலும் அவர்கள் சினேகத்தை வாயினால் சொல்லவுங்கூடாது எ-று.

கலிவிருத்தம்.

பெருத்திடுசெல்வமாம் பிணிவந்துற்றிடில், உருத்தெரியாமலே வொளிமயங்கிடும், மருந்துளதோவெனில் வாகடத்திலை, தரித்திரமென்னுமோர் மருந்திற்றீருமே.

[இ-ள்] ஒருவனுக்குப் பெருத்த செல்வச் செருக்கென நும்வியாதி வந்து கூடினால் உருவந் தெரியாமல் கண்ணொளி மயங்கிவிடும். இதற்கு மருந்துள்ளதோவென்று ஆராயில் வைத்தியர் கூறிய வாகடங்களிலில்கூட தரித்திரமென்று சொல்லத்தக்க மருந்தினால் டுடனே தீரும் எ-று.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அத்தியின் மலரும் வெள்ளையாக்கைகொள் காககைதானும், பித்தர் தம் மனமு நீரிற் பிறந்தமீன் பாதந்தானும், அத்தன்மால் பிரமதேவனுள்ளவிடப்படடாலுஞ் சித்திரவழியார் நெஞ்சந் தெரிந்தவரிஷிலை கண்டீர்

(இ-ள்.) அத்திமரத்தின் பூவையும் வெள்ளை நிற ன்கொண்ட காக்கையையும் பைத்தியக் காரர் மனதை

யும் ஜலத்திற் பிறந்த மச்சங்களின் பாதத்தையும் சிவன் விஷ்ணு பிரமதேவன் முதலியவர்களால் அளவிடப்பட்டு ஓர்வேளை கண்டறிந்தாலும் சித்திரத்தை யொத்த கண்களையுடைய பெண்களின் நெஞ்சத்தின் கருத்தைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் உலகத்திலில்லை. 44

† சொல்லுவார் வார்த்தைகேட்டுத் தேழமை யிகழ்வார் புல்லர், நல்லவர் விசாரியாமற் செய்வாரேர் நரிசொற்கேட்டு, வல்லியும் பசவும்கூடி மாண்டதோர் கதையைப்போல, புல்லியரொருவராலே போருமே யாவுநாசம்.

(இ-ள்.) ஆற்பர்கள் பிறர்சொல்லும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு சினேகத்தை யிகழ்வார், மேலானவர்கள் நன்றாய் விசாரியாமல் ஒன்றையுஞ் செய்வாரோ செய்யார். ஓர் நரியின் சொல்லைக்கேட்டு ஒரு புலியினிடத்துப் பசு சேர்ந்து இறந்துபோன கதையைப்போல் 45

அறிவீனராலே யாவும் நாசமாய்ப்போம். கதலிவீரர்கள்திடையை இனும், குதலைவாயிற் குழவிகள் வையினும், மதனலிலையின் மங்கையர்வையினும் இதமுறச்செவிக் கின்பம் வினையுமே.

[இ-ள்] விருதுகளைப்பெற்ற சுத்தவீரர்கள் யுத்த களத்தினிடத்துத்திட்டினாலும், மழலைச் சொற்களையுடைய குழந்தைகள் வைதாலும் மனமதலிலாவிலேனாத கலவியில் மங்கையர்கள் நிந்தித்தாலும் இனிமையுறச்செவிக்கு இன்பமே உண்டாகும் எ-று 46

† புத்திமான் பலவானாவான் பலமுள்ளான் புத்தியற்றால், எத்தனை விதத்தினாலு யிடரது வந்தேதிரும், மற்றொரு சிங்கந்தன்னை வருமுயல் கூட்டிச்சென்றே, உற்றதோர் கிணற்றிற்சாயல்காட்டியவுவமைபோலாம்

[இ-ள்] ஓர்சிங்கத்தை ஒருமுயல் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஓர் கிணற்றில் அதன் சாயலைக் காட்டிக்கொ

† இவ்விருகதைகளும் பஞ்சதந்திரத்தில் உள்ளன.

ன்ற உவமைக் கதைபோல எவ்வளவு வீரத்தன்மையுள்ளவனும் புத்தியில்லாவிடில் எந்த விதத்தினாலும் அவனுக்குத் துன்பமேவந்துசேரும். ஆதலால் புத்தியுள்ளவனே பலவான் என்று. 47

மானமுள்ளோர் கடன்றோர் மயிரநினுயிர்வாழாத, காணா கவரிமான்போற் கணம்பெருபுகழே பூண்பார், மானமொன்றில்லார்தாமுமழுங்கலாய்ச் சவங்கரளாகி, ஈனமாங்குமுதைக்கொப்பா யிருப்பாரென்றுவைக்கலாமே.

[இ-ள்] தன்னிடத்திலுள்ள ஓர் மயிர் அறுந்தாலும் உயிரைவிடுகின்ற கவரிமான்போல மானமுள்ளவர்கள் எப்பொழுதும் புகழையே விருப்புவார்கள், மானமில்லாதவர் புத்திமழுங்கிச் சவங்களாகி ஈனமாடைந்த கழுதைக்கொப்பாயிருப்பார். 48

கவி நிலைத்துறை,

கழுதைகாவெனக் கண்டுநின்றூடிய வலகைதொழுதுமீண்டுமக்கழுதையைத்துதிசெய்வதுதான், பழுதிலாநமக்கார் நிகராமெனப் பகரும், முழுதுமுடரைமுடர்கொண்டாடிய முறைபோல்.

[இ-ள்] அறிவில்லாதமுடர்களை அவரினுந்தாழ்ந்த முழுமுடர் கொண்டாடிப் புகழ்வது எவ்வாறெனில், ஒரு கழுதை காவென்று கத்தியதைப்பார்த்து அதற்கிசைய நின்றூடிய ஓர்பிசாக திரும்பவும் அந்த கர்த்தபுத்தை வணங்கித்துதிசெய்ய அதுகுற்றமில்லாக்குரையுடைய நமக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரெனச் சொல்வதுபோலிருக்கும் என்று. 49

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆசாரஞ்செய்வராகிலறிவொடு புகழுமுண்டாம், ஆசார நன்மையானு லவனியிறேறவராவர், ஆசாரஞ்செய்யாராகிலறிவொடு புகழுமற்றுப் பேசார்போற்பேச்சுமாகி பிணியொடு நரகில் வீழ்வார்.

(இ-ள்) ஒழுக்கந்தவருது செய்வாராகில் அவருக்குள்ள ஞானத்தோடு புகழுமுண்டாம் அவ்வொழுக்கமே நன்மையாய் அதிகரிக்குமாகில் அவரே உலகத்தில் தெய்வமாவார் ஒழுக்கந்தவறுவாராகில் அறிவே நூல் கீர்த்தியுமற்று ஊமையர்போல் பேசுவாராகில் இம்மையிற் பிணியாலுழன்று மறுமையில் நரகத்தை யடைவார்கள் என்று.

செல்வம்வந்துற்றபோது தெய்வமுஞ் சிறிதுபேரார், சொல்வதையறிந்துசொல்வார் சுற்றமுந்துணையும்பேரார், வெல்வதே கருமமல்லாழில் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார், வல்வினை வினாவும்பாரர் மண்ணின்மேல் வாழுமாந்தர்.

(இ-ள்) உலகத்தில் வாழும் மானிடருக்குச் செல்வமானது மிகுதியாய் வந்துசேர்ந்தபொழுது கொஞ்சமேனுந் தெய்வந்தையுங் கருதார், சொல்லுகிறதைக்கேட்டு பதிலுஞ்சொல்லார், பந்துமித்திரர்களையும் சுவனியார் எக்காரியத்திலும் ஜெயத்தையேகருமமாகக்கருதுவாரேயல்லாமல் வெவ்வியபகைவருடைய வலிமையை யெண்ணார்கள், வலிய பாவவினையையும் பாரர் என்று. 51

கவி விருத்தம்.

யானையைச்சலந்தனிலிழுத்தவக்கரா, பூனையைக் கரைதனிற் பிடிக்கப்போகுமோ, தானையுந்தலைவருந் தலம்விட்டேகினால், சேனையுஞ் செல்வமுந் தியங்குவார்களே,

[இ-ள்] ஜலத்திலிருந்து ஓர்பரியமதயானையைக் கடித்திழுத்த முதலையானது கரையிலுள்ள ஒருபூனையைப் பிடிக்கக்கரையிற் சொல்லமாட்டாது, (அதுபோல) அரசர்களும் சதுரங்கசேனகளுடன் தங்கள் ரூப்பிடம் விட்டுச்சென்றால் செல்வமிருந்த சேனையுடன் தியங்குவார்கள் என்று. 52

அறுசீர் விருத்தம்.

கொண்டநற்கலைகளோடுங் குணமீலாக் கோதை
மாரை, கண்டுவிழ்நுப்பதல்லாற் கனவிலும் புல்ல
வெண்ணு, துண்டென மதுவையுண்ணுவிடும் பூ
வில்வீழ்ந்தே, வண்டினம் பட்டபாடு மனத்தரும் படு
வந்தாமே.

(இ-ள்) நல்லசாஸ்திரப்பயிற்சியும் நற்குணமுமில்
லாத மங்கையர்களைக் கண்ணால் நிதானித்துப்பார்த்து
அவர்களை விலக்கவேண்டுமே யல்லாமல் கனவிலாயி
லுஞ் சேரவொண்ணுது, சேருவரேல் எழுகிய சித்திர
மாகிய தாமரையில் தேனுண்டென்று வீழ்ந்து வருந்
திய வண்டுக்கூட்டங்கள் படும்பாடு அவர்களும் அ
டைவார்கள் எ-று. 53

† மயில்குயில்செங்காலன்னம் வண்டுகண் ணுடிப்
ன்றி, அயிலெயிற்றரவுதிங்க ளாதவனுழி கொக்கோ,
மூரும்விண்கமலம் பன்முன்றுகுணமுடையோர் தம்
மை, இயலுறு புவியோர்போற்று மீசனென்றெண்
னலாமே.

(இ-ள்) மயில், குயில், சிவந்த கண்களையுடைய
அன்னம், வண்டு, கண்ணாடி, பன்றி, கூர்மைபொருந்
திய பற்களையுடைய பாம்பு, சந்திரன், சூரியன், சமுத்
திரம், உயர்ந்த ஆகாயம், தாமரை இந்தப்பதினமூன்
றுபொருள்களினிடத்துமுள்ள குணங்களை வகித்தவர்
களை உலகத்தவரெல்லாம் போற்றும் ஈசனென்று சொ
ல்லாம் எ-று. 54

கவி விருத்தம்.

தெருளிலாக் கலையினூர் செருக்குமாண்மையும்,
பொருளிலாவறிஞன் பொறியடக்கமும், அருளிலா
வறிஞர்தம் மொளநாசமும், கருவிலா மங்கையர் கற்
புமொக்குமாம்.

† இவைகளின் குணங்களை விரிச்சிற் பெருகும், ஆசிரியர்களிடத்துக்
செட்டினர்.

(இ-ள்) தெளிவில்லாத கல்வியாளர்களுடைய அ
கங்காரமும் மனோஊக்கமும். பொருளில்லாத தரித்தி
ரர்களுடைய மெய் வாய் கண் முக்கு செவியென்கிற
ஐம்பொறிகளினடக்கமும், அருளில்லாத ஞானிகளின்
மவுனநாசமும் மகப்பேரில்லாத மங்கையர்கள் கற்பு
மாகிய இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாம் எ-று. 55

மங்குலம் பதினாயிரம் யோசனைமயில்கண்டு நடன
மாரும், தங்குபானு னுந் தூராயிரம் யோசனை தாம
ரை முகம்விள்ளும், திங்களாதவர் கிரட்டி யோசனை
யுறச் சிறந்திடுமரக்காம்பல், எங்கணுயி னுமன்பராயிரு
ப்பவ ரிதயம்விட்டகலாரே.

(இ-ள்) ஐம்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள
மேகத்தைக்கண்டு மயில் நடனம் பண்ணும், நூராயி
ரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள சூரியனைக் கண்டு தாம
ரை முகமலர்ச்சியைக் காட்டும், இரு நூராயிரம் யோச
னை தூரத்திலுள்ள சந்திரனைக்கண்டு செவ்வல்லி மல
ர்ந்து சிறப்பையடையும்; எவ்வளவு தூரத்திலிருப்பா
ராயினும் அன்பராயிருப்பவ ரிருதயத்தைவிட்டு அக
லார்கள் எ-று.

சந்திரனில்லாவானம் தாமரையில்லாப்பொங்கை
மந்திரியில்லாவேந்தன் மதகரியில்லாச்சேனை சுந்தரப்
புலவரில்லாத் தொல்சபை சுதரில்லாவுழவு தந்திகள்
ல்லாவீணை தனமிலாமங்கை போலாம்.

(இ-ள்) சந்திரனில்லாத ஆகாயம், தாமரையில்
லாத் தடாகம், மந்திரியில்லாத அரசன், பல்போலும்
மதயானையில்லாத சேன்கள், அழகிய வித்வான்களில்
லாத சபை, மக்களில்லாத வாழ்க்கை, தந்திநரம்பில்
லாத வீணை; இவையாவும் ஸ்தனமில்லாத மங்கையர்
சுகத்தைப்போல் வீணாகும் எ-று. 57

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

முடவனை மூர்க்கன் கொன்றால் மூர்க்கனை முனி
தான் கொல்லும், மடவனை வலியான் கொன்றால் மற
விதானவனைக்கொல்லும், தடவரைமுலைமாதேயித்தரீ
ணியி லுள்ளோர்க்கெல்லாமடவனை அடித்தகோலும்
வலியனையடிக்குங்கண்டாய்.

(இ-ள்) முடவனை அகங்காரகுணமுள்ள மூர்க்
கன் கொன்றால் அம்மூர்க்கனை அவனிலும் அதிக
கோபமுடைய ஒருவன் கொல்வான், அறிவில்லாத ஏ
ழையை அறிவுள்ளவன் கொல்வானாகில் அவனை இ
யமன் கொல்வான், விசாலித்தமலை போலுமுலையை
டையவனே! ஏழையை அடித்தகோலே பலவானையும்
அடிக்கும் என்றறிவாயாக எ-று. 58

கலிவிருத்தம்

குராகடல்வறுமையும் குறத்தியுண்மையும்
நரையறமருந்தையுன் டிளமைநன்னலும்
விராசெறிமுழலினுள் வேசியாசையும்
அரையரன்பமைவது மைந்துமில்லையே.

(இ-ள்) சப்திக்காநின்ற சமுத்திரத்திற்கு ஜலதரி
த்திரமும், (திருநெற்கொழில்கற்ற) குறத்திகளின் சத்திய
மும், நரைதிரைகளறும்படி அவிழ்த முண்டு பாலப
ருவமடைதலும், வசனைசெறிந்த கூந்தலையுடைய
வேசியர்களுக்கு ஒருவர்மேலுண்மையான ஆசையுண்
டாதலும், அரசர்கள் ஒருவரின்கில் நீங்காத அன்பு
டையவராயிருத்தலும் ஆகியவைவலுந்தும் அடைவ
தற்கரிது எ-று. 59

பொருளிலார்க் கின்பயில்லை புண்ணியமில்லையெ
ன்று மருவியகீர்த்தியில்லை மைந்தரிற் பெருமையிலை
கருதியுகருமயில்லை கதிபெற வழியுமில்லை பெருநிலந்
தன்னிற் சஞ்சாரப்பிரேதமாய்த்திரிகுவாரே,

(இ-ள்) பொருளில்லாதவர்க்கு இன்பம் புண்ணி
யம் பொருந்தியகீர்த்தி மக்களாற் பெருமை நினைத்த
வற்றைநினைத்தபடி முடிக்கும்வல்லமைமோக்ஷமடை
யும்வழி இவைகள் கிடையா, அவர்பெருத்த உலகத்
தில் நடக்குந்தன்மையுள்ள பிணமென்று சொல்லும்
படிதிரிவார். 60

தூம்பி னுட்புதைத்தகல்லுந் துக்களன்றிச் சுடர்
கொடாது, பாம்புக்குப் பால்வார்த்தாலும் பழகினுந்
ன்மைதாரா, வேம்புக்குத் தேன்வார்த்தாலும் வேப்பி
லை கசப்புமாரு, தாம்பல நூல் கற்றூலுந் துற்சனர்
நல்லோராகார்.

(இ-ள்) வழியில் பலபேர் மிதிக்கும்படி புதைத்த
கல்லாயிருந்தாலும் தேய்ந்து களங்கமின்றிப்பிரகாச
த்தைக்கொடாது பாம்புக்குப்பால்வார்த்து தினந்தோ
றும் அதனிடம் பழகிவந்தாலும் நன்மையைத்தராது
வேம்புக்குத் தேனைவார்த்து வளர்த்தாலும் அதின் க
சப்பு மாருது, துற்சனர்கள் பல நூலைக்கற்றாலும்
நல்லோராகார்கள் எ-று. 61

கல்லாத மாந்தரையும் கடுங்கோபத்துரைகளையுங்
காலந்தேர்ந்து, சொல்லாதவமைச்சரையுந் துயர்க்குத்
வாத் தேவரையுஞ் சுருதி நூலில் வல்லாவந்தனர் த
மையுங் கொண்டவனோ டெந்நாளும் வலதுபேசி, நல்
லார்போ லருகிருக்கு மனைவியையுமொருநாளும்பொ
னாதே.

(இ-ள்) கல்வியில்லாத மனிதர்களையும் மிகுந்த
கோபமுள்ள அரசர்களையும், வருங்காலமறிந்து சொ
ல்லாத மந்திரிகளையும், துன்பம் வந்தவிடத் துதவி
செய்யாத தெய்வங்களையும் வேதநூலில் வல்லவரில்
லாத பிராமணர்களையும், கணவனோடு எந்தநாளிலும்
வல்லமைபேசி நல்லவர்களைப்போல் அருகிலிருக்கும்
மனைவியையும் ஒருநாளும் நம்பக்கூடாது. 62

தேளது தீயில்வீழ்ந்தாற் செத்திடா தெடுத்தபேரை, மீளவே கொடுக்கினாலே மெய்யுறக் கொட்டலே போல், ஏளனம் பேசுதித்திற்குற்றிருப்பதை யெதிர்கண்டாலும், கோளினர் தமக்குநன்மை செய்வது குற்றமாம்.

(இ-ள்) தேளானது நெருப்பில்விழுந்தால் இறந்துபோமென்று கருதி எடுத்தவரை கொடுக்கினாலே துன்பமுறும்படி கொட்டுதல்போல் கேலிகள் பேசிப் பலவிததீங்குகளைக்கொண்டு இருப்பதை நேராகப்பார்த்தும் உலகத்தில் கொளுடையவர்க்கு நன்மை செய்தால் குற்றமே உண்டாகும் எ-று. 63

அறிவுளோர் தமக்குநானு மாசருந் தொழுதுவாழ்வார், நிறையொடு புவியிலுள்ளோர் நேசமாய் வணக்கஞ் செய்வார், அறிவுளோர் தமக்குயரதோரசடது வருமேயாகில், வெறிய ரென்றி கழாடு என்று மேதினி புள்ளோர்தாமே.

(இ-ள்) அறிவுடையவர்களுக்கு அரசரும் வணங்கி வாழ்வார்கள், உலகத்தவர்களும் உண்மையான நேசத்தோடு பணிதல்செய்வார்கள், அவருக்கு யாதேனும் ஒருகுற்றம் நேரிட்டாலும் வெறுக்கத்தக்கவரென்று இகழ்ச்சிசெய்யார், இவ்வுலகினர் செய்கை இத்தன்மையதாம் எ-று. 64

குருவுபதேசமாதர் கூடிய வன்பந்தன்பால், மருவியநியாயங் கல்வி வயதுதான் செய்ததன்மந், அரியமந்திரம் விசார மாண்மை யிங்கிவைகளெல்லாம், ஒருவருந் தெரியவொண்ணு துரைத்திடிவழித்துபோமே.

(இ-ள்). ஆசிரியர் செய்தவுபதேசம் ஸ்திரீயினிடத்து அனுபவித்த இன்பம் தன்னிடத்துப் பொருந்திய நியாயம் கல்வி ஆயுள் தன்னுற்செய்த தருமம் அரிதாகிய மந்திரம் துன்பம் வல்லமை இவைகளெல்லாம் ஒருவருக்குந் தெரியக்கூடாது. வெளிவிடில் போம் எ-று. 65

இடுக்கினால் வறுமையாகி யேற்றவர்க்கிசைந்தசெல்வங், கொடுப்பதே மிகவுநன்று குற்றமேயின்றிவாழ்வார், சடுத்ததை விலக்கினோர்க்குத் தக்கநாய் பிணிகளாகி, உடுக்கவே உடையுமின்றி யுண்சோறும் வெல்லமாமே.

(இ-ள்) துன்பமடைந்து தரித்திரத்தால் யாசிப்பவர்க்கு மனமகிழ் பொருள்கள் கொடுக்கின்றவரைத் தடுத்து விலக்குகின்றவர்களுக்குத் தகுதியான துன்பந்தரத்தக்க பிணியுண்டாகி உடுக்கத்துணியுமின்றி சாப்பிடுதற்குரிய அன்னமுங் கிடையாமல் வெல்லம்போலருமையாகும் எ-று. 66

மெய்யதைச் சொல்வாராகில் விளங்கிடு மேலுநன்மைவையகமனைக் கொள்வார்மனிதரீற்றேவராவார், பொய்யதைச் சொல்வாராகிற் போசன மற்பமமாகும், நொய்யரிசியர்களுன்று நோக்கிடாரறிவுளோரே.

(இ-ள்) மெய்சொல்வோரிடத்து நன்மையே ஸ்னங்கும், உலகத்தவர்களும் அவருடைய வார்த்தைகளை ஒப்புக்கொள்வார்கள், மானிடரில் அவரே தெய்வமாவார், பொய்பேசுவாரிடத்து உணவும் அற்பமாகும், நொய்யரிசி கொதிகாளா தென்னும் பழமொழிபோல பெருந்தன்மை யுடையவர்க ளல்லவென்று மதித்து அறிவுடையோரும் அவரைப்பாரார்கள் எ-று. 67

சந்தக் கலி விருத்தம்.

தந்தையுரை தட்டினவன் ருயுரை யிகழ்ந்தேதான் அந்தமுறுதேசிகர்த மாணையை மறந்தேதான், சந்தமுறுவேதநெறி தாண்டினவனாவார், செந்தழலின் வாயினிடை சேர்வதுமெய் கண்டார்.

(இ-ள்) தகப்பன் சொல்லைத் தள்ளி நடந்தவன் தாய்வார்த்தையை இகழ்ச்சிசெய்தவன், அழகிய குருவினோக்குறையை மறந்தவன். சந்தமுள்ள வேதநெறிகளைக் கடந்தவனாகிய இந்நால்வரும் சிவந்த அக்னிவாயின்கண்ணடைவது உண்மையென்றியக்கடவீராக். 68

அதுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நாரிகள் வழக்கதாயி னடுவநிந்துரைத்தார் சுத்தர்
ஏரிபோற்பெருகி மண்மேலிருகணும் விளங்கி வாழ்
வார், ஓர்மேசால்வாராகி லோங்கிய கிளையுமாண்டு,
தீரவே கண்களரெண்டுந் தெரியாமல்மாளுக்குளிரே.

(இ-ள்.) ஏழைப்பெண்கள் முறையிட்ட வழக்கு
களாயிருக்கினும் நடுநிலைமையறிந்து நியாயஞ்சொல்
பவரே பரிசுத்தர், அவர்கள் பெரிய தடாகம்போல்
பெருகி பூமியின்மேல் இரண்டுகண்ணும் பிரகாசித்து
வாழ்வார்கள். பசுபாதமாய்ச் சொல்லுவரேல் அவர்
கள் சுற்றமுமிழந்து இருவிழிகளுந்தெரியாத குருட
ராய் மயங்கி வருந்துவார்கள் எறு. 69

முலைநலங் கூறல்.

தூப்புறச் சிவந்தவாயாள் பஞ்சணையின்மீதில் ஒப்
புறக் கணவனோடே யோர்லீலையையும் போது, கற்
பகஞ்சேர்த்தமார்பிற் கனதன மிரண்டுந்நைத்தே அப்
புறமுருவிற்பென்றே யங்கையாற்றடவிப் பார்த்தாள்.

(இ-ள்.) பவளம்போன்ற சிவந்தவாயையுடைய
வள் பரிசுத்தமான பஞ்சணையின்மேல் தன் கணவ
னோடு ஒப்பற்ற ஒருவகைக்கலவி செய்யுங் காலத்தில்
மாதாரசமனமெனப்பதைச் சற்றும் நினையாத தன் நாய
கனது மார்பில் பருத்த முலைகளிரண்டுந் நைத்துப்பின்
புறம் ஊடுருவிப்போய்விட்டதென்று தன்னழகிய கை
களாற் றடவிப்பார்த்தாள். 70

ஏரிநீர் நிறைந்தபோதங்கிருந்ததைபட்சிவெல்லாம்
மாரிநீர் மறுத்தபோது வந்ததிலிருப்பதுண்டோ, பா
ரினையானும் வேந்தன் பட்சமுமறந்தபோதே, யாரு
மே நிலையில்லாம லவரவரேருவாரே,

(இ-ள்.) தடாகத்தில் ஜலமிருக்கும்போது பட்சி
களெல்லாம் வந்து கூடியிருந்தன, அந்நீர்வற்றிய
போது பட்சிகள் அங்கிருப்பதுண்டோ? அதுபோல்

உலகத்தையானும் அரசன் பட்சத்தை மறந்தபோது
‘ஒருவரும் நிலையில்லாமல் அவரவர்கள் பட்சமுள்ள
விடந்தேடிச் செல்வார்கள் எ-று. 71

சந்தக்கவி தெடில் விருத்தம்.

மண்ணாற்சட்டி கரத்தேந்தி மரநாய்கொளவுங் காலி
னராய், அண்ணாந்தேங்கி யிருப்பாண யநிந்தேழும்
மா, பண்ணார்மொழிநார் பாலடிசிற்பைம்பொற்கலத்
திற்பரிந்துட்ட, உண்ணாநின்றபோ தொருவர்க்குத்
வா மாந்தநிவர்தாமே.

(இ-ள்) கையில்துண்டிசட்டியேந்தி மரநாய்க் கொளவும்
லட்சணமுடைய காலுள்ளவராய் எங்கு அன்னங்கி
டைக்குமோவென்று எங்கி யண்ணாந்திருக்கிறவர்களை
அம்மம்மா கண்டோம் கண்டோம், அவர்கள் யாரே
னில் இராகம்போன்ற ஊர்த்தையையுடைய மங்கை
யர்கள் பொன்கலத்தில் பாலொடுகலந்த அன்னத்தை
மிக அன்போடு ஊட்டி உண்ணுஞ்சமயத்தில் ஒருவ
ருக்குங்கொடாத உலுத்தார்களே. 72

மண்டலத்தோர்கள் செய்த பாவமனனவரைச் சே
ரும், திண்டிற் மன்னர்செய்த தீங்கு மந்திரியைச் சே
ரும், தொண்டர்கள் செய்த தோஷந் தொடர்ந்துங்
குருவச்சேருங், கண்டனமொழியாள் செய்த கன்ம
முங், கணவர்க்காமே.

(இ-ள்) உலகத்தவர்கள்செய்த பாவம்அரசனைச்
சாரும், வலிமையுள்ள அரசர்கள் செய்த பாவம் அ
மைச்சரைச்சேரும். அடியார்கள் செய்தகுற்றம் தனி
ஆசிரியனைப்பற்றும், கற்கண்டுபோலும் மொழியையு
டைய மங்கையர்கள்செய்தபாவம்புருடர்களுக்காகும். 73

நற்குணமுடைய வேந்தை நயந்து சேவித்தலொ
ன்று, பொற்புடைய மகளிரோடு பொருந்தியே வாழ்த
லொன்று. பிழம்பலரோடு நன் னூல் பகர்ந்துவாசித்த
லொன்று, சொற்பெறுமிவைகண்முன்று மிம்மையிற்
சொர்க்கந்தானே.

(இ-ன்.) நல்லகுணமுடைய ராஜர்களை விரும்பித்
ரிசித்தலும்; அழகுடைய ஸ்திரீகளோடு கூடிவாழ்த
லும், கல்விமான்களான நல்லாசிரியரை யடுத்துற்று
தன்னையொத்த மாணக்கர் பலரோடும் நல்ல நூல்களைக்
கேட்டுச் சந்தேகமறப்பயின்று கற்றுக்கொள்ளுதலுமர்
விய இந்த முன்றுகாரியங்களும் இகத்தில் அனுபவித்
கத்தக்க சுவர்க்கப்பாகங்களாம். 74

வேறு.

நிட்டையிலே யிருந்துமனத்துறவடைந்த பெரி
யோர்க ணிமலன்றானே, கிட்டையிலே தொடுத்த முழு
த்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங்கிடைக்குங்காம, வெட்
டையிலே மதியங்கிச் சிறுவருக்குமணம்பேசிவிரும்
பித் தாலிகட்டையிலே தொடுத்து நடுக்கட்டையிலே
கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே.

(இ-ன்.) சதாநிட்டைபுரிந்து பற்று நீங்கி மனதி
ன்கண் துறவடைந்த பெரியோர்களெல்லாம் பரமபதி
யின்பதத்தைத் துதிக்கக்கிடைத்ததுமுதல் மோட்சத்
தையடையும்வரையில் பெரிதான ஆனந்தத்தையடை
வார்கள், கன்னியர்கள் காமமென்னும்வெப்பத்திலே
புத்திமயங்கிக் கிடப்பவர்களெல்லாம் சிதூமியர்க்கு
விவாகமுறைபேசி விருப்பத்தோடு தாலிகட்டுவது
முதல் சுகொட்டிலடுக்கிய கட்டைகளின் நடுமத்தியில்
கொண்டிபேய் வைக்கும்வரையில் துன்பமே யனு
பவிப்பார்கள்' எ-று 75

தலைவன்வருந்தல் ஏழுசீர்விருத்தம்.

அன்னம்பழித்தநடை யாலம்பழித் தவிழியமுதம்பழி
த்த மொழிகள், பென்னம்பெருத்தமுலை கன்னங்குறு
த்தகுழல்சின்னஞ்சிறுத்தயிடைபெண், என்னெஞ்சுரு
க்கவவடெனஞ்சுகற்றகலை யென்னென்னுரைப்பதினி
னான் சின்னஞ்சிறுக்கியவள் வில்லங்கமிட்டபடிதெய்
வங்களுக்கபயமே

(இ-ன்.) அன்னத்தையிகழ்ந்த நடையையும், வி
ஷத்தை நிந்தித்தகண்களையும்பொன்போலுந்தேமற்
படர்ந்தபருத்தமுலைகளையும், கருநிறமாக இருண்டகூ
ந்தலினையும் கண்டவர்கள் அதினுட்பமென்றமகிநீ
ங்கும்படி மிகவுஞ் சிறுத்த இடையினையுமுடைய பெ
ண்ணாவள் எனது மனதையுருக்கஅவள் தன்நெஞ்
சிற் கற்றுக்கொண்ட சாஸ்திர வல்லபத்தை இனிநா
னென்னென்று சொல்வேன் அச்சிறுக்கியால் நேரிட்
ட வில்லங்கங்களுக்குத்தெய்வத்தை தோக்கிமுறையிடு
வதன்றி யென்னால் செய்யத்தக்கது யாது. 76

எண்ணீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆவீனமழை பொழிய வில்லம் வீழ வகத்தடி
யாண்மெய்தேநாவ அடிமைசாவ, மாவீரம்புலர்வதென
விதைகொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்
கொள்ள, கோவேந்தருழுதுண்ட கடமைக்கேட்கக்
குருக்கள் வந்துதட்சணைக்குக் குறுக்கேநிற்கப், பாவா
ணர் கவிபாடிப் பரிசுக்கேட்கப் பாவிககன் படுத்துயரம்
பார்க்கொணாதே.

(இ-ள்) பசு கன்றைஹ்ஹெற, மழைவிடாது பெய்
ய, வீடு இடிந்துவிழ, வீட்டுக்குரியமனைவி கர்ப்பவே
தனைப்பட, வேலையாள் இறக்க ஈரங்காய்ந்த தென்று
விதைக்கவிரை கொண்ணீடு, கடன்காரர் மறித்துக்
கொள்ள, அச்சமயத்திலே வேளாண்மைசெய்துசாப்
பிட்ட பூமிகளின் தீர்வையை வழமையான அரசர்கே
ட்க, அதுகால குருக்களாவரும் குறுக்கே நின்று
தட்சணைகேட்க, கவினைப்பாடி வித்துவான்கள் சன்
மானஞ் செய்யும்படி வினாவ பாவிககன் அடையுந்
துன்பம் பார்க்கச் சகிக்காது. 77

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தாய்பகை பிறர்நட்பாடுகிறந்தையுங்
கில் வாய்பகைமனைவியாரு மாவழகுற்றபோது பேய்

பகை பிள்ளைதானும் பெருமை நூல் கல்லாவிட்டால், செய்பகை யொருவர்க்காகு மென்றனர் தெரிந்த நூலோர்.

(இ-ள்.) பிறருக்கு அனுகூலமாகவுந்தனுக்குப் பகையாகவுமிருக்கின்ற மாதாவும், அதிகைக்கடன்பட்ட பிதாவும், மிகுந்த அழகுள்ளவளாய்த் தனக்கு வந்த மனைவியும் பெருமையான சாஸ்திரங்களை கற்றுக்கொள்ளாத பிள்ளையும் ஒருவனுக்குக் கிடைக்குமாகில் அவன் யாவருக்கும் பகையுடையவனென்றார் நன்றாய் அறிந்த கிரந்தகர்த்தர்கள். 780

நிலை தளர்ந்திட்டபோது நீணிலத்துறவுமில்லை ஜலமிருந்தகன்றதுபோது தாமரைக்கருக்கன்கூற்றம் பலவனமெரியும்போது பற்றுதீக்குறவாங்காற்று மெலிவது விளக்கேயாகில் மீண்டுமிக்காற்றே கூற்றும்.

(இ-ள்.) நீர் நிறைந்த தடாகத்திலுள்ள தாமரைப் புஷ்பத்திற்கு அக்காலத்தில்கிணேகிதனாகயிருந்த சூரியனே நீர்வற்றியகாலத்தில் யமனாகும் அடர்ந்த பெருங்காடுகள் தீப்பற்றியெரியும்பேரது இப்பெருநெருப்புக்கு தன்னளவிற் சுருக்கியொரு தீபத்தள வாய் நின்றபோது அக்காற்றே அத்தீபத்திற்கு யமனாகும்; (அதுபோல) செல்வம் நிறைந்தகாலத்தில் நெருங்கிய உறவினராயிருந்தவர்களும் அது தவறியகாலத்தில் பந்துத்வ நீங்கிப் பகைவராவார்கள், 79

மடுத்தபாவாணர்தக் கோர்மறையவ நிரப்போர்க் கொல்லாங், கொடுத்தயார் வறுமையுற்றார் கொடாது வாழ்த்தவரார்மண்மேல், எடுத்தநாடுண்ட நீருமெடா த காட்டகத்து நீரு, மடுத்தகோடையிலேவற்றி யல்வ திற் பெருகுந்தானே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய வித்வான்கள் மேலானவர் கள் வேதியர்கள் யாசிப்போர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுத்ததினால் யார் தரித்திரத்தையடைந்தார்கள் கொடாமல் பூமிமீன்மேலிருந்து யார்வாழ்ந்தனர், நாட்டில்

யாவரும் எடுத்தாண்ணத்தக்க தடாகஜலமும் ஒருவரும் எடுத்தாண்ணாத நாட்டிணிடத்திலுள்ள வரி நீரும், பொருந்திய கோடைகாலத்தில் வற்றியும் கரீகாலத்தில் ஜலம் நிறைந்தும் பெருகுமல்லவா 80

வேறு.

இணங்கி யொருகால் முடமாகி யொருகண்ணின் றிச் செவியிழந்து. வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டு மன்னுமுதுகில் வயிற்றோடொட்டி, அணங்குநலியுழிப்பெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்தி, சுணங்கனமூடுவெல்பின் சென்றால் யாரைக்காமன்றுயர்செய்யான

[இ-ள்] வாட்டமுற்றும் ஒருகால் முடமாகியும், ஒருகண்குருடடைந்தும், காதறுப்புண்டும், நீண்டிவளையம் வால் அறுபட்டும், உணவின்றி வயிறுமுதுகோடொட்டியும், அழகுக்கெட்டுமுதுமைவாய்த்தும் அகன்றவாயினையுடையகலவடையைகழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டு திரியும் ஆண் நாயானது ஒரு பெண்ணையின்பின் காமத்தாலோடித் திரியுமளவில் மற்ற எவர்களை மனம் தன் துன்பஞ்செய்யான் எ-று 81

எழுரேடியாசிரிய விருத்தம்.

கன்மணப்பார்ப்பார் தங்களைப் படைத்துக்காகத் தை பென்செய்ப்படைத்தாய் துன்மதிவணிகர்தங் களைப்படைத்துச் சோரரை யென்செய்ப்படைத்தாய், வன்மணவடுகர் தங்களைப்படைத்துவான ர மென்செய்ப்படைத்தாய், நன்மனைதோறும் பெண் களைப்படைத்து நமனை யென்செய்ப்படைத்தாய்

[இ-ள்] நான்முகனே! கருங்கல்லிபோன்ற நெஞ்சத்தையுடைய பிரமணரைப்படைத்தும், காகத்தையும் துற்புத்தியுள்ள வணிகர்களைப்படைத்திருத்தும் திருடர்களைபும், வலிய நெஞ்சத்தையுடையவரைப்படைத்திருத்தும் வானாங்களைபும், நல்லவீடுகள்தோறும் பெண்களைப்படைத்தும் எண்ணியும் பாதுகாணத்திற்காகப் படைத்தாய் எ-று 82

கலிவிருத்தம்,

உண்ணல்பூச்சுடனெஞ்சுவத்தலொப்பனை
பண்ணலெல்லாமவர் பார்க்கவேயன்றோ
யண்ணல்தன்பிரிவினை யறிந்துதொழி நீ
மண்ணவந்தனைவிது மடைமையாகுமால்

[இ-ள்] என்னுயிர்ப்பாங்கியே உலகத்தில் கற்பி
ற்சிறந்த பெண்கள், மதுரமான ஆகாரங்களை யுட்கொ
ள்ளாதலும் பரிமளமிகுந்த புட்பங்களை முடித்தலும்,
மனமசிழ்ச்சிமுகமலர்ச்சியோடிருத்தலும், மஹும்பல
விதமான திவ்விய வஸ்திராபரணங்களால் தண்ணைய
லங்கரித்துக்கொள்ளாதலுமாகிய இதற்காகவேயல்ல
லவோ [அவ்வாறிக்க] பெருமையிற் சிறந்த எனது
நாயகன் தற்சமயம் என்னைவிட்டுப்பிரிந்திருப்பது
தெரிந்திருந்தும் என்னை யலங்காரஞ்செய்வற்காக நீ
வந்தது உன்னறியாமையினு லல்லவோ எ-று 83

கோளறிதடர்ந்தகாட்டில் குறங்கிலைவத்த முத
மூட்டி, தோளினிற்றாக்கிவைத்துச் சுமந்துபேரூவ
னர்த்த, ஆளனைக்கிணற்றிற்றள்ளி யழகிலாமுடவனை
ச்சேர்ந்தாள், காளநேர்கண்ணினுரைக்கனவிலும் நம்
பொனாதே.

[இ-ள்] வெவ்விய சிங்கங்கள் வாழ்நங்கானகத்தி
ல் துடையிலிருத்தி யன்னமூட்டித் தோளிற்றாக்கிச்
சுமந்து அன்பாக வளர்த்துவந்த புருடனையும்கிணற்
றிற்றள்ளி ஓரழகில்லாத முடவனை ஒருத்தி கூடினாள்
ஆதலால் விஷத்துக்கொப்பான கண்ணுடையவரை
கனவிலும் நம்பத்தகாது எ-று 84

கொச்சகக்கலிப்பா

சேய்கொண்டாருங் கமலச்செம்மலுடனேயாவ
ப்பாய்கொண்டாரும் பணியும் பட்டிச்சுரத்தானே,
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாம் நூறுவயதளவும்பே
ய்கொண்டாலுங்கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே.

[இ-ள்] 'சிவந்த நிறத்தைக்கொண்டு விளங்குந்
தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவனும், ஆதிசேடனைப்
பாயாகக்கொண்ட மகாவிஷ்ணுவும் வணங்கித்துகிக்
கும்படியாகத் திருப்பட்டிச்சுரத்தில் எழுந்தருளியிவ
பெருமானே! [ஒருவன்] நூறுவயதளவும் வியாதியை
யுங்கொள்ளலாம்பேயையுங்கொள்ளலாம்பெண்ணைக்
கொள்ளல் ஆகாது எ-று 85

கஸ்துாரி முதலிய வாசனைவஸ்துக்களைவீற்றனை
செய்பவர் ஒருவேடன் குடியிருப்பிற்சென்று தமது
வர்த்தகத்தைக்காட்டிய போது நடந்த சம்பாஷனை

நாணமென்பது மணங்கமழ்பொருளது நாவிலு
ண்பதுவோசை, ஊணங்குடேவாண்மடைந்சையா
ணிவதாயுதர்முலைத் தலைக்கோட்டில், ஆனாதங்கது
பூசினால் வீங்கியதமையுமோவெனக்கேட்க, காணவே
ட்டுவச் சேரி விட்டகன்றனர் கழகமழ்விலொணர்

[இ-ள்] வர்த்தகர் நாணமென்பது வாசனை கம
மும் பொருளென்ன, வேடர் நாவிலால் சுவைத்துச்
சாப்பிடத்தக்க பதார்த்தமோ சொல்லென்ன, வர்த்த
கர் ஊணுண்பவனே ஸ்திரீகள் விசாலித்த முலையினி
டத்து அணைந்துகொள்ளும் வாசனைத்திரவ்யம் என்
ன வேடர் அதைப்பூசில் முலைவிக்கம் அமுங்கிவிடு
மோவென்ன வர்த்தகர் அக்கானகத்திலுள்ள வேடர்
குடியிருப்பைவிட்டு நீங்கினர். 86

கலி நிலைத்துறை.

கொண்டுவிண்படாகருடன் வாய்க்கொடு வாரிநா
கம் விண்படநாகத்தின்வாயினில் செஞ்ஞடவன் தே
ரை மண்டுஜீதரையின்வாயினிலகப்படுவண்டு வண்டு
தேனுக்கரின்பமே மானிடவின்பம்

[இ-ள்] கருடன் வாயினிடத்தகப்பட்டு ஆகாயத்
திற்கொண்டுசெல்லும் நீண்டநாகமும், அந்நாகத்தி
ன் வாயிலகப்பட்ட தேரையும்; அத்தேரையின் வாயி

லகப்பட்ட வண்டும் அத்தகைய வண்டானது மதுவை புண்ணுமின்பத்திற்கொப்பேயாகும் இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களுனுபவிக்கும் இன்பங்கள். 87

அதேடியாசிரிய விருத்தம்

கற்பூரப்பாதிகட்டி கஸ்தூரி யெருப்போட்டு கமழ்நீர்ப்பாய்ச்சிப் பொற்பூரவுள்ளியினை விதைத்தாலுமெனின்குணத்தைப்பொருத்தக்காட்டும்கொற்பேபதை அருக்கறிவிக்கினினி தாகவருமெனவே சொல்லினாலும்தற்போதம்வாராதாங் கவர்குணமேலாக நடக்குந் தானே.

[இ-ள்] கற்பூரத்தால் வரப்புகளிட்டுக் கஸ்தூரி யையே எருவாகத்துவி வாசனை நீரையேயாய்ச்சி அழகுண்டாக நருள்ளியை அதிந்நடனவைத்தாலும்த அநின்குணத்தையே செவ்வையாய்க் காண்பிக்கும் சொல்லத்தக்க அறிவில்லாதவர்களும் இனிமையான வறிவுவருமென்று எவ்வளவுசொன்னாலும் நல்லகுணமானது சற்றும் வாராது அப்போதுமவர்கள் தீயகுணத்தையே மேலாகக் காட்டுவார் எ-று 88

கண்ணொப்புரைத்தல்.

கலிவிருத்தம்

தன்னிலாவிய தாமரைப் பொய்கையில் மொண்டுநீரை முகத்தருகேந்தினுள் கெண்டை கெண்டைகெண்டைகெண்டையேறினாள் கெண்டை காண்டிலாள் நின்று தயங்கினாள்.

[இ-ள்] கொடிகளமைந்த தாமரைத்தடாகத்திலுள்ள தண்ணீரைக்கையால் முகந்து ஒருமங்கை தன் முகத்தினருகே யேற்றிப்பார்த்தாள் [அதனுள்] தெரிந்த கண் நிழலைப் பார்த்து கெண்டை கெண்டையென்று கூவிக்கொண்டே கரையிலேறிப்பார்த்தபெழுது அக்கெண்டைமீனைக் காணாமல் நின்று மயங்கினாள். 89

மருவு சந்தனக்குழம்புபல் சுவையுணவளம்பெறவமைத்தாலும், சருவசந்தேகமனமுள மாதரைத் தழுவலுமாகாதே, நீபருவதங்கழூபற் பலபல நவமணிப்பைம்பொருளை யீந்தாலுங், கெருவமிஞ்சிய மானிடர் தோழமை கிட்டலுமாகாதே. 90

[இ-ள்] பொருந்திய சந்தனக்குழம்பு முதலிய வாசனைத் திரவியங்களையும் பலவித சுவையுணவுகளையும் அழகுபெறச் சேகரித்துத் தந்தாலும் எதுவும் சந்தேகாஸ்பதமுண்டாக நடக்கு மாதர்களையிணைதல் தகாது, மலையளவாகிய அநேக நவரத்தினங்கள் அழுத்திய பசிய பொன்னுபரணங்களைக் கொடுத்தாலும் கெருவும் மிகுதியுள்ள மனிதர்களின் சினேகம் இவ்வளவும் கொள்ளுதல் கூடாது. 90

தலைவி வனப்புரைத்தல்.

நிலத்தலை நீரின் முழுகி நின்றவடன்கைநேரே, குலத்தலை மஞ்ஞைகண்டு கூவெனக் காவிலேக, முலைத்தலையுனைக்கண்டு மும்மதக்கரிவந் துற்ற, தலைத்தலைச் சிங்கமென்றக் களிறுகண் டேகிற்றம்மா

[இ-ள்] பூமியினிடத்து ஜலத்தில் முழுகிநின்ற ஒரு மங்கையைக் கூட்டமாயிருந்த மயில்கள் நேரே பார்த்து அவள் சாயலுக்குப் பயந்து கூவென்றவநீ ஓர் சோலையிற் புகுந்தன. அவள் ஸ்தனச் சிகரத்தைக் கண்டு மும்மதங்களைப் பொழியாநின்ற யானைகள் தங்களினமென் றோடிவந்து அவளிடையாகிய சிங்கத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடிப்போயிற்று, எ-று. 91

அற்பசந்தோஷிகளின் இயல்பைப்பற்றிக் கூறியது.

கரியொரு திங்களாறு கானவன் மூன்றுநாளும், இரிதலைப் புற்றில்நாக மின்று ணுமிரையீதென்று, விரி

ROJA MUTHIAH.
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 100
P.M.DIST. INDIA

தலை வேடன்கையில் விற்குதை நரம்பைக்கவ்வி, நரி யனார் பட்டபாடு நாளையேபடுவர் மாதோ.

[இ-ள்] ஒரு வேடன் யானையின்மீது பாணம் பிர யோகம்பண்ணித் தானொரு நாகத்தாற் கடியுண்டு அந்நாகத்தின்மீதே விழுந்து யானையுந் தானும் நாக முமிற்றந்துகிடக்கக் கண்ட (ஒரு நரி) யானையோ ஆறு மாதத்துணவாகும், ஷேடனோ மூன்றுநாட் பொழுது போகும், புற்று நாகமோ இன்றுண்ணும் இரையா கும் என்று சந்தோஷித்துக்கொண்டே விரிந்த தலை யையுடைய வேடனது கையிலுள்ள வில்லின் குதை நரம்பைக் கடித்தமாதிரித்தில் அது அறுந்து அத னால் அந்நரி இறந்தது. அதுபோலவே அம்ப சந் தோஷிகள் வீணைசொகொண்டு துன்பப்படுவார்கள், எ-று. 92b

பூதலத்தில் மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனப் புகல் வார் பிறந்தோர் தாமும், ஆதிமறைநூலின் முறைய ருள்கீர்த்தி யாந்தலங்க ளின்பாய்ச் சென்று, நீதிவழு வாதவகை வழக்குரைத்து நல்லோரைநேசங்கொண்டு, காதவழி பேரில்லார் கழுதையெனப் பாரிலுள்ளோர் கருதுவாரே.

[இ-ள்] உலகத்தில் மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெ னச் சொல்வார்கள். அப்படிப் பிறந்தாலும் முதன் மையான வேதசாஸ்திரங்களின் முறைப்படி கிருபை புகழ்ச்சி இவற்றையுடையவராய் வலையாத்திரை செயது நியாயந் தவறாதபடி வழக்குகள் தீர்த்து பெரி யோர்களுக்கு வழிபாடுசெய்து நல்லவர்களுள் அகாத வழி துரமேனும் பேர்பெற்றிறாதவர்களைக் கழுதைப் பிறப்பென்றே யாவருமிழ்வார்கள். 93

ஆரம்பூண்ட மணிமாடா வயோதிக்கரசே யண் னோகன், ஈரமிருக்க மரமிருக்க இலைகளுதிர்ந்த வா

றேது, வாரங்கொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேனி ன்று வலிபேசி, ஓரஞ்சொன்ன குடியதுபோ லுதிர்ந்து கிடக்குந் தம்பியரே.

[இ-ள்] மாலையணிந்த அழகிய மாற்பையுடைய அயோத்தியாபுரியையானும் மகாராஜனாகிய அண்ணா வே கேட்டபாபாக, ஈரமிருக்க அதின் இலைகள்மட்டும உதிர்ந்துபோன காரணம் யாதென்று தம்பியானானை கேட்க அதற்கு அவன் பூமிமேலிருந்து பட்சபாத மாய்த் தனது வல்லமையினால் வழக்குத் தீர்த்து ஓர வஞ்சனை பெய்வார் குடிபோல் உதிர்ந்துகிடக்கின்றது தம்பி என்றுரைத்தான், எ-று. 94a

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

வல்லியந் தனைக்கண்டஞ்சி மீர்த்தனிலேறும் வேடன், கொல்லிய பசியைத் தீர்த்து ரட்சித்த குரங் கைக் கொன்றான், நல்லவன்றனைக்குச் செய்த நலமது மிக்கதாகும், புல்லர்க டமக்குச் செய்தா லுயிர்தனைப் போக்குவாரே.

[இ-ள்] புலியைக் கண்டபயந்து ஓர் விருக்கித் திலேறியிருந்த வேடனுக்கு உயிர்நீங்கத்தக்க மிகுந்த பசியைத் தீர்த்து ரட்சித்த குரங்கை அங்கேடனே கொன்றான். (ஆதலால்) நல்லோருக்குச் செய்யுதவி மிகுதியான நன்மையையே தரும். அற்புதங்களுக்குச் செய்த உதவி செய்தவனுக்கே மிகுந்த அபாயம் உண்டாகும். இக்கதை கபோத வாக்கியத்திலுள்ளது, எ-று. 95

தண்மானுங் குலமானந் தன்னெவந் தடைந்தவயிர் தங்கண்மானிக், என்மான மாகிலென்ன வெல்லவரும் சரியெனவே யெண்ணம் போந்து நன்மானம் வைத் தெந்த நாளுமவர் தங்களுக்கு நன்மைமெய்யேவார்,

மன்மானியடைந்தோரைக் காக்கின்ற வள்ளலென
வழுத்தலாமே.

[இ-ள்] தான்பிறந்த ஜாதியபிமானம், தன்னிடம்
வந்து அடைந்தவர்களுடைய உயிர்போன்ற மானம்
முதலியவைகளையும் தன்னுடைய மனத்துக்குச் சமா
னமாகக் கருதி நல்லபிமானம் வைத்து எந்தக் காலத்
திலும் நன்மை செய்யத்தக்கவர்கள் யாரோ அவர்க
ளையே பொருந்தியமானமுள்ளவர்களென்றும்,
அபயமென்றடைந்தவர்களை இரட்சிக்கத்தக்க வள்ள
ல்களென்றும் சொல்லுவார்கள், எ-று. 96

தன்னைத்தான் புகழ்வேருந் தன்குலமே பெரி
தெனவே தான் சொல்வேரும், பொன்னைத்தானேறேடி
யறம் புரியாம லவைகாத்துப் பொன்றினோரும், மின்
னைப்போன் மனையான வீட்டில்வைத்து வேசைசுகம்
வீரும்புவோரும், அன்னைபிதா பாவலரைப் பகைப்
போருமறிவிலாக் கசடராமே.

[இ-ள்] தன்னையே புகழ்கின்றவர்களும், தன்
ஜாதியையே பெரிதென்றுரைப்பவர்களும், பொருளைத்
தேடி தருமஞ்செய்யாமல் புதைத்துவைத் திறப்பவர்க
ளும், மின்னைப்போலும் தேககாந்தியையுடைய மனை
வியை வீட்டில் வைத்துப் பரத்தையர் போகத்தை
இச்சிக்கின்றவர்களும், தாய்தந்தை வித்வான்கள் முத
லியோரை விரோதித்துக் கொள்பவர்களுமாகிய இவர்
கள் புத்தியில்லாத சிழிஞ்சுளாவார்கள், எ-று. 97

பெண்கள்சொற் கேட்கின்ற பேயரெனுங் குண
முடப் பேடி லோபர், முண்டைகளுக்கிணையிலலா
முனைவீரர் புருடரென மொழியொனாதே, உண்டிலை
முதிர்ப்பாருள கீர்த்தியற மின்னதெனு முணர்வேயில்
லார், அண்டினவர் தமைக்கெடுப்பா ரழிவழக்கே
சொல்வதவாறிவு தானே.

[இ-ள்] மங்கையர் சொர்க்கைக் கேட்கின்ற பேய
ர்களாகிய குணங்கெட்ட பேடியனைய உலோபிகளும்,
விதவைகளும் ஒப்புரைக்கக் கூடாத சுத்தவீரர்களமா
கிய இவர்களையும், ஆண்டன்மையுடையவரெனச்
சொல்லக்கூடாது. உலகத்தில் பிறந்தவர்களில் புகழும்
கருமமும் இன்னதென்று ஆராய்ந்து அறியாதவர்
களே அடுத்தவர்களைக் கெடுப்பவராவர். நியாயத்தை
வீட்டு நியாயவிரோதமாகப் பேசுவதே அவர்கள் புத்
தியாகும், எ-று 98

பொல்லார்க்குக் கல்விவரில் கொவமுண்டா மத
னோடு பொருளுஞ்சேர்ந்தால், சொல்லாதுஞ் சொல்லு
விக்குஞ் சொற்சென்றால் குடிக்கெடுக்கத் துணிவர்கண்
டாய், நல்லோர்க்கிம்முன்றுகுண முண்டாகி வருளதிக
ஞானமுண்டாம், எல்லோர்க்கு முபகார ராயிருந்து பர
கதியை யெய்து வாரே.

[இ-ள்] துற்குணமுடையவர்களுக்குக் கல்வியுண்
டாகில் கெருவமதிகப்படும், அக்கல்வியோடு செல்வ
முங் கூடினால் சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளையுஞ்
சொல்லும்படிசெய்யும், தன் சொல் எங்குஞ் சொல்லத்
தகுந்ததா யிருந்தால் குடிகளைக் கெடுக்கவுந் துணிவார்
கள், தற்குணமுடையார்க்குக் கல்வி, செல்வம் சொற்
செல்லுதல் ஆகிய இந்த மூன்றுண்டாகில் அருளும்
ஞானமும் பெற்று யாவருக்கும் உபகாரிகளாயிருந்து
முத்தியுடைவார்கள், எ-று. 99

தலைவி நலங்கூறுதல்.

உந்தியின் சுழியின் கீழ்க்கே ருரோமமாங்கரிய
நாகஞ், சந்திர நெனவே யெண்ணித் தையலாள்
முகத்தைநாக்க மந்திரிகிகள் விற்றி வழிமறித் திடு
தல் கண்டு, சிந்தூக்க கயங்கேனைடிச் செவிகன்க் குரை
த்ததம்மா.

[இ-ள்] உந்திச் சுழியாகிய நாபிக்கடுத்துள்ள உரோமமாகிய கரியநாகமானது (எனது தலைவியின்) வதனத்தைச் சந்திரனைன்று கருதி மேல்தோக்க, ஸ்தனங்களாகிய மத்திரமலைகளைருங்கி வழியைத் தடுத்துக்கொள்ளுதலைப் பார்த்து செவ்வரிபரந்த கயிலைப் போலுங் கண்கள் ஓடி செவிகளுக்குச் சொல்லியது, எ-று. 100.

இதுவுமது.

மாகமா மேடைமீதில் மங்குகநின் றுலாவக் கண்டு, ஏகமா மதியென் றெண்ணி யிராகுவந்துற்ற போது, பாகுசேர் கொழியினுளும் பதறியே பாடிமவாங்கத் தோகைமா மயிலென்றெண்ணித் தொடர்ந்தரா மீண்டதன்றி.

[இ-ள்] வானமளாவிய மேடைமீதில் (எனது தலைவியான) மங்கைப்பருவமுடையவள் நின்று உலாவுகையில் ஒப்பற்ற பூரணச் சந்திரனைன்று நினைத்து (நவக்கிரகத்திலொன்றாகிய) இராகுவென்னும் கரும் பாம்பானது வந்துநெருங்கப் பால்போலும் மொழியையுடையாள் மனம்பதறித் தனது பாதங்கள் வருந்த நடக்கையில் (அவள் சாயலைக்கண்டு) திருமயிவிட்டது, எ-று. 101

சலதாரை வீழ்நீருஞ் சாகரந் தன்னைச்சார்ந்தாற் குலமென்றே கொள்கைதல்லாற் குரைகடல் வெறுப்பு துண்டோ, புலவர்கள் சபையிற்குடிப் புன்கவியாளர் சார்ந்தால் நலமென்றே கொள்கைதல்லா நவில்வரோ பெரியோர் குற்றம்.

[இ-ள்] சலதாரையில் ஒழுகும் நாற்றமுள்ள தண்ணீரும் சமுத்திரத்திற் புருந்தால் தன்னினமென்று ஏற்றுக்கொள்ளுமல்லாமல் வெறுத்துத் தள்ளுவதுண்டோ இல்லை. (அதுபோல) பெரிய வித்வான்கள்

சபையில் நிரம்பிய நூற்கைளவியில்லாத அற்ப கவிஞர்கள் வந்து சேர்ந்தாலும் கற்றவர்களென்று ஏற்றுக் கொள்ளுவரல்லாற் குற்றஞ்சொல்லார்கள், எ-று. 102.

காரெனுங் குழல்கடப்பிக் கடுஞ்சிலை வளரிதழி, மேரென வளர்த்துநின்ற வேழத்தின்கேடு னீரீரீத் தாருறு கரியரோமச் சங்கிலிவழியேசென்று சீரியனென வளர்ந்த செல்வனல் குவிற்கை வைத்தான்.

[இ-ள்] கூந்தலாகிய மேகத்துக்கும், புருவமாகிய வில்லம்புகளுக்கும், மகாமேருபோன்ற ஸ்தனங்களாகிய யானைத் தந்தங்களுக்குத் தவறி உரோமமாகிய சங்கிலியிவ் வழியேசென்று மேன்மையாய் வளர்ந்த செவ்வத்தையுடைய எனது நாயகனெனவன் அல்குலாகிய பாம்பின்படத்திற் கரங்களைச் செலுத்தினன், எ-று. 103

உண்டதை யொழிக்கும்வாச லோரநீ ரொழித்து மேலே, வண்டலு மழுக்குஞ்சேறு முதமு மாருவாசல், உண்டத னிருப்பவைக்கண்டு பெருக்களியுள்ளங் கொண்டு, கண்டன ரிளாளுரெல்லங் கதியெனக் கருதுவாரே.

[இ-ள்] உண்ட உணவுகளை ஜீரணிக்கச்செய்து வெளியிற்றளரும் குதவாயிலையறித்து உவர் நீரொழுக்ஞ் சேரனைய வழுக்குறத் திரண்ட ரத்தம் மாருத வாசல் ஒன்றுண்டு. அதனிருப்பைப் பார்த்து பெருத்த சந்தோஷத்தை மனதிற்கொண்டு வாலிபர் இதுவே மோட்சமென்று கருதுகின்றார்கள், எ-று. 104

கரந்தொருவன் கண்தொடுக்க மேற்பறக்கும் ராசாளி கருத்துங்கண்டே, உரந்துசிறு கானகத்திலுயிர்ப்புற பேடுதனக் குரைக்குங்கலை, விண்ணு விடந்தீண்டவுயிர் விடும்வேடன் கணையால்வல்லூறும் வீழ்ந்த, தரன்செயலே யாவதல்லாற் றன்செயலா லாவ துண்டோ வறிவுள் ளோரே.

[இ-ள்] ஒரு காட்டில் ஒளித்திருந்து வலியகளை
தொடுக்கும் வேடனைக் கண்டு பயந்து பறந்த புருக்கள்
இரண்டில் ஆண்புருவானது பெண்புருவைப்பார்த்து
நம்மைப் பட்சிக்கக் கருகி பூமியில் வேடனிநுக்கின்
ரூன். ஆகாயத்தில் இராஜாளிப்பட்சி பறக்கின்றது,
யாதுசெய்வோமென்று விசைப்பட, அந்தச் சமயத்
தில் வேடனைப் புதரிலிருந்த பாம்பு கடித்து அதனால்
அவனிறக்க, அவன் கை வில்லிலிருந்த அம்பு விடு
பட்டு மேற்பறந்த ராஜாளியைக் கொன்று வீழ்த்திய
தென்றால் எல்லாம் கடவுள் செயலாவதல்லாமல் தன்
செயலாலென்றுமாவதில்லை, எ-று. 105

கொல்லுலை வேற்கயற்கண் கொவ்வையங்கனி
வாய் மாதே, நல்லணி மெய்யிற்பூண்டு நாசிகா பரண
மீதிற், சொல்லரிற் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னோ
வென்றான், மெல்லியல்கண் ணும் வாயும் புதைத்த
னள் வெண்முத்தென்றான்.

[இ-ள்] கொல்லனுலையிற் காய்ச்சிக் கூர்மைசெ
ய்த வேலாயுத்தையும் கெண்டை மீனையுமொத்த
கண்களும், கொவ்வைப்பழம்போன்ற சிவந்த வாயி
னையுமுள்ள பெண்ணே! நல்ல ஆபரணங்களைத் தேக
த்திலணிந்து, நபசியினுபரணத்தில் குற்றம்பொருந்திய
குன்றிமணியைப் புனைந்தது யாது காரணமென்ன?
அப்பெண்ணுள் வெட்கித் தனது கண்ணையும்
செவ்வாயையும் மூடிக்கொண்டு வெள்ளை முத்தென்று
சொன்னான், எறு. 106

தலைவன்கூற்று.

கலிலைத்துறை.

அருகிலிவளருகிலிவளருகில்வரவுருங்
கரியகுழன்மேனியிவள் கானமயில்சாயல்
பெரியதனமிடைசிறிது பேதையிவனையோ
தெருவிலிவணின்றநிலை தெய்வமெனலாமே.

[இ-ள்] கறுப்புநிறம் பொருந்திய கூந்தலை
யும், அழகிய மேனியையும், கானமயிலைப்போலுஞ்
சாயலையும் பாரித்த ஸ்தனங்கனையும், சிறுத்தவிடையி
னையுமுடைய பெண்ணுனவள் பக்கத்தில்வர மனமான
துருகும். ஐயோ! வீதியில் இவள் நிற்கும் நிலையை
நோக்கில் தெய்வப் பெண்ணென்றே மயங்கிச் சொல்
லுதல் வேண்டும், எ-று. 107

பாங்கிக் கூற்று.

அலகுவாள்விழி யாயிழைநன் னுதற்
றிலகங்கண்டெதிர் செஞ்சிலைமார னுங்
கலகமேசெயுங் கண்ணிதுவாமென
மலரம்பைந்தையும் வைத்துவணங்கினான்.

[இ-ள்] வாளாயுத்தை யொத்த கண் ணுடைய
எங்கள் கன்னியினது நல்ல நெற்றியிலுள்ள பொட்டி
னழகை செவ்விய வில்லையுடைய மன்மதன் கண்டு
கலகம் விளைக்கும் கண்ணோவென்று நினைத்துத் தன்
மலரம்புகளைந்தையும் அவள் முன்வைத்து வணங்கி
னான். 108

குரங்கு நின்று கூத்தாடிய கோலத்தைக் கண்டே,
அரங்கு முன்புநாய் பாடிக் கொண்டாடிய வதுபோல்,
கூரங்கண்டிடியே பேசிய கசடரைக் கண்டு, சிரங்களா
ட்டியே மெச்சிடுமறிவிலார் செய்கை.

[இ-ள்] குரங்கு கூத்தாடிநின்ற அழகைப் பா
த்து ஒருநாய் தானும் அவ்வாருடக்கருகி ஊழைப்
பாட்டான் வீதியில் ஆடியதுபோல் கைகளை நீட்டிப்
பேசும் மூடர்களைக் கண்டுமெச்சித் தலைகளையாட்டித்
தங்களைத் தாங்களே மெச்சிக்கொள்வது அநிவீல்
லார்கள் தொழில். 109

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

வில்லது வளைந்ததென்றும் வேழம் துறங்கிற்
றென்றும், வல்லியம் பதுங்கிற் றென்றும், வளர்கடா
யிந்திற் றென்றும், புல்லர்தஞ் சொல்லுக்கஞ்சிப் பொ
றுத்தனர் பெரியோரென்றும், நல்லதென் றிருக்கவே
ண்டாம் நஞ்செனக் கருதலாமே.

[இ-ள்] வில் வளைந்து கொடுத்தல், யானை நித்தி
ரைசெய்தல், புலிபதுங்குதல், கிடாய் பின்வாங்குதல்,
கீழ்மக்கள் சொல்லுக்குப் பயந்து பெரியோர் பெரு
மையோடிருத்தல், இவைகள் யாவையும் நன்மையெ
ன்று நினைக்கக் கூடாது. விஷமென்றே சிந்திக்கவே
ண்டும். ||6||

சலந்தனிற் கிடக்குமாம சலத்தை விட்டகன்ற
போது, கொலைபுரி வேடன்கண்டு கூரையிற் கொண்டு
செல்ல, வலுவினு லவனைவெல்ல வகையொன்று மில்
லையென்றே, கலையெலி காகஞ் செய்த கதையென
விளம்புவோமே.

[இ-ள்] தண்ணீரிலிருந்த ஓராம கரையில்வந்த
பொழுது அதைக் கொல்லுந் தொழிலையுடைய ஒரு
வேடன் பார்த்துப்பிடித்து வலையிலிட்டுக் கொண்டு
போக அந்த ஆமைக்குப் பிராண சிநேகிதமாயிருந்த
மானும் எலியும் காகமும் தங்கள் வல்லமையினால்
அவ்வேடனை ஜெயிக்க யாதொருவகையிலு முடியா
தென்று நினைத்து தந்திரத்தால் ஆமையைத் தப்பு
வித்த கதைபோலாகும் நீ செய்த காரியம். ||11||

நிலம்திற் குணவான் ரோன்றி நீள் குடித்தனரும்
வாழ்வார், தலைமலாம் வாசந் தேன்றும் சந்தன மா
த்திற் கொப்பம், நலமிலாக் கயவன் ரோன்றி னன்கு
டித் தேசம் பாழாக், குலமெலாம் பழுதுசெய்யுங் கோ
டரிக் கம்புநோம்.

[இ-ள்] உலகத்தில் நல்ல குணமுடையவனாய்
ஒருவன் பிறந்தால் அவனால் அவன் குலமுழுவதும்
வாழ்வையுடையும். சந்தன விருக்ஷம்போல எத்திசை
யிலும் புகழ் மணக்கும். நன்மையில்லாத கீழ்மகனாய்
உதித்தால் அவன் குலமும் தேசமும் பாழடையும்.
கோடரிக் கம்புபோல் தன் ஜாதிக்கும் ஈனங்களுண்
டாக்குவான், எ-று.

விபசாரத்தைக் கைக்கொண்ட புருடபாரியர்களுக்குள்

நடந்த சம்பாஷணையை

தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

உயிரினையா னுடன்கலந்த வுளவறிந்தீண்டெனை
மணந்தோ னுடன்றிச் செய்கை, செயலெனையென்
றிலைமறைகா யெனத்தணவா தவ்விரு வகையிற்
தீதென், றயில்விறியாய் மயற்பொதுவூழ் வலித்தீதும்
பெண்மதியே னாதுவுமுழின், இயலெனவன் றுவரு
ரைத்தார் சான்று நீ யெனப்புக்கன்றே னின்புற்றேனே.

[இ-ள்] வேல்போலுங் கூரிய கண்களையுடைய
தோழியே! எனதுயிரி னுஞ் சிறந்த சோரநாயகனிட
த்தில் நான் கூடிக் குலாவிவரும் மர்மத்தை எனது
சொந்த நாயகனறிந்து இலைமறைவு காய்மறைவென்
றில்லாமல் என்மேற் கோபங்கொண்டு இப்படிப்பட்ட
தகாதகாரியம் செய்யத் துணிந்தமைக்குக் காரணம்
யாதென்று கேட்க, அப்போது நான் உண்டென்பு
தும் இலையென்பதுமாகிய இரண்டு காரியங்களும்
குற்றமாகவே முடியுமென்று எனக்குள் யோசித்து
காமம் பொதுவென்று தலையிலெழுதிய வெழுத்துத்
தவருதென்றும் சொன்னேன். அவர் முன்னிலுமதிக
கோபங்கொண்டு விதியை மதியால் வெல்லக்கூடாதா
வென்ன, அதற்கு ஐயோ என்புத்தி பெண்புத்தியில் ||13||

லவா ஆண்மக்களுக்குள் சிறந்த புத்தியும் ஊழின்படியே நடக்குமென்று பெரியோர் கட்டளையிட்டுருக்கின் றார்களே மேலும் இதற்கு சாட்சி தாங்களே பிரத்தியட்சமாக்கவிருக்க வேறு தேடுவானென் என்றேன். அதைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்தனர் இதை நீ அறிவாயாக, எ-று. 113.

நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தார் பிறர்மனை நலத்தைச் செய்தார், கப்புடை காமத் தீயார் கன்னியை விலக்கி னேரும், அட்டுட னஞ்சுகின்றே ராயுநங் கொண்டு நின்ற, குட்டதோய் நாகில்வீழ்ந்து குளிப்பவரிவர்கள் கண்டாய்.

[இ-ள்] சினேகத்தில் வஞ்சகம் செய்தவரும், அயலன்மனைவி இன்பத்தை இச்சித்தவரும், காமக்கினியால் வருந்துகின்ற கன்னியை அவளிஷ்டந்தணியக் கலவாதவரும், கொல்லுந்தொழிலை மேற்கொண்ட போர்க்களத்தில் பயந்தோடுபவரும் (ஆகிய இவர்கள்) குஷ்ட வியாதியையடைந்து நெடுநாள் உலகத்தில் துன்பத்தை யனுபவித்துப் பின்பு நாகத்தில் விழுவார்கள், எ-று, 114.

மதியிலா மறையோன் மன்னன் மடந்தையை வேட்கையாலே, நுதுவது காலந்தன்னிற் ரோஷமென் றரைத்தேயாற்றில், புதுமையாயெடுத்தபோது பெட்டியிற் புலி வாயாடே, அதிருடன் கடியுண்டன் றே யருநாகடைந் தான் மாதோ.

[இ-ள்] விவேகமற்ற ஓர் பிராமணன் தனனிடத்தில் கல்வி பயின்றவந்த இராஜகுமாரத்தியின்மீது விடாமோகங்கொண்டு அவள் புஷ்பவதியானகாலம் மிகவுந் தோஷமுடையதென்று உடனே அவளை பேழையி லடக்கம்செய்து நதி முதலிய நீரோட்டங் களில் விட்டுவிட வேண்டுமென்று அவள் தந்தையா

கிய அரசனுக்குத் தெரிவித்து அவ்வாறே செய்வித்து பின்புதான் அப்பெட்டியைத் தேடிக்கொண்டு ஆற்றோரமாகச் சென்று ஓரிடத்திலப் பெட்டியைக் கண்டு அதை எடுத்து ஆசையுடனே திறக்க முன்னமே வேட்டையாடிவந்த வேறொரு அரசன் அப்பெட்டியை பார்த்தெடுத்து திறந்து அதற்குள்ளிருந்த கன்னிகையை அழைத்துக்கொண்டு வேட்டையில் அகப்பட்டு புலியை அதிற்போட்டுப் பூட்டி பழையபடி விட்டுவிட்டான். ஆதலால் அப்பெட்டிக்குள் இருந்த புலி அப்பிராமணனை அடித்துக்கொல்ல அதனாலிற்று நாகத்தையடைந்தான், எ-று. 115.

மையது வல்லியம்வாழ் மலைக்குகை தனிற்புகுந்தே, ஐயமும் புலிக்குக் காட்டி யடவியிற் றுரத்துங் காலை, பையவே நரிக் கோளாலே படுபொருளுணரப்பட்ட, வெய்யவம் மிருகந்தானே கொன்றிட வீழ்ந்ததன்றே.

[இ-ள்] ஓர் ஆட்டுக்கிடாவானது புலியிருக்கும் படியான ஒருகைக்குட்புகுந்து அபுலியை ஒருவீதமாய் மிரட்டுகிற காலத்தில் எதிரில்வந்த ஒரு நரியின் கோளாலே அப்புலியானது உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு அவ்வாட்டின்மேல் பாய்ந்து கொல்ல ஆட்டுக்கிடா யிறந்தது, எ-று. 116.

மங்கை கைகை சொற்கேட்டு மன்னர்புகழ் தசரதனு மரணமானான், செங்கமலச் சீதை சொல்லே சீரர் மன் கேட்டவுடன் சென்றான் மான்பின், தங்கையவள் சொற்கேட்ட ராவணனுங் கிளையோடு தானுமாண்டான, தங்கையர்சொற் கேட்பதெல்லாம் கேடுவரும் பேருலகோர் நகைப்பர் தாமே.

[இ-ள்] அரசர் புகழும் தசரதன் கைகேசியன் னும் மனைவிசொற்கேட்டு மரணமடைந்தான் பூராம

பிரான் ஜானகிசொற்கேட்டு மான்பின்சென்று வருந்
தினான். இராவணன் தன் தங்கையாகிய சூர்ப்பனகை
யின் சொற்கேட்டு தன் சுற்றத்தோடு மாண்டான். ஆத
லால் ஸ்திரீகள் சொற் கேட்பதெல்லாம் துன்பத்திற்
கேயிடமாகும். உலகத்தவரும் நகைப்பார்கள். 117

ஆதியா மிருவர் நட்புக் கவமதிப் புறவார்க்குள்,
சூதினால் கபடஞ் செய்து துணைபிரிந்திடுவ ரென்றால்
வேதியன் பவன வாயில் வேசைதாய் பச்சை நாவி,
பூதிய கதைபோலாகி யுறுநர கெய்துவாரே.

[இ-ள்] முதலில் ஒற்றுமையான சிநேகிதத்தைக்
கொண்டிருந்த இருவருள் ஒருவரை மற்றொருவர்
அவமதிக்க வேண்டுமென்றெண்ணி அதற்குரிய வஞ்
சகங்கள் பலவாய்ச் செய்து அதனால் பகை
தேர்ந்து ஒருவரைவிட்டொருவர் ஒரு தாசியானவன்
தன் மகளோடு இணைபிரியாது கூடிக்குலாவிவந்த
ஒரு பிராமணனுடைய சூய்யத்தில் பச்சை நாவியை
வைத்துத் தூசிய கதையை யொப்பாரும், எ-று. இக்கதை
சிந்தாமணியிலுள்ளது. 118

அருமையும் பெருமைதானு மறிந்துடன்படுவர்
தம்மால், இருமையு மொருமை யாகுமின்புறற் கேது
வுண்டாம், பரிவிலாச் சகுனிபோலப் பண்புகட்டவ
ர்க டம்மால் ஒருமையி னிரயமெய்து மேதுவேயுரு
மன்றே.

[இ-ள்] ஒருவருடைய அருமை, பெருமை
கனையறிந்து உடன்பாடான சிநேகஞ் செய்வார்களா
கில் இம்மை மறுமை இருமையினும் ஒரேவிதமான
இன்பத்தையடைவதற்கேதுவுண்டாகும். சகுனியைப்
போல் அன்பில்லாமல் துற்குணங்கொண்டவர்களின்
சிநேகத்தால் மென்மேலும்பாவங்களே அதிகப்பட்டு
நாகயேதுவே உண்டாகும், எ-று. 119

ஒருவனே யிரண்டு யாக்கை யூன்பொதியான நாற்
றம், உருவமும் புகழுமாகு மதற்குள் நீ யின்பமுற்று
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திடு மற்ரியாக்கை,
கிறமதா யுலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்குமன்றே.

[இ-ள்] உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு பொய்யுடம்
பென்றும், புகழுடம்பென்றும் இரண்டு உடம்புகளு
ண்டு. அவற்றுள் இவ்வுலக விரிப்பங்களை நுகர்வதற்
கேதுவாகிய நாற்றம் பொருந்திய மாமிசபிண்டமாகிய
பொய்யுடம்பு இவ்வுலகத்திலேயே நினைவின்றி மாய்ந்
துவிடும். புகழுடம்போவெனில், இம்மை மறுமைக்
கேதுவாய் எனறு மழியாமல் உலகமெங்கும் சிறந்த
கீர்த்தியோடு நிலைநிற்கும், எ-று. 120

கலி விருத்தம்.

வேலியானது பயிந்தனை மேய்ந்திட விதித்தாற்,
காலனாவனவனுயிந்தனைக் கவர்ந்திட நினைந்தால், ஆல
மன்னையர் பாலகர்க் கருத்துவரானால், மேலிதோர்ந்து
டன் யார்கொலோ விலக்குவர் வேந்தே.

[இ-ள்.] ஓ அரசனே! காவலாக எற்பட்ட வேலி
யே பயிரை யுண்ணவும், எமன் உயிர்களைக் கவரவும்
கொல்லத்தக்க விஷத்தை தாய்மார்களே பிள்ளைகளு
க்கு ஊட்டவும் நினைப்பார்களாகில் இதையறிந்து தடு
ப்பவர் யார். 121

அறுசேடியாசிரிய விருத்தம்.

அறங்கெடு நீதியுங் குன்று மாவியு மாயுங்காவிட
நிறங்கெடு மதியும்போகி நீண்டதோர் நரகிர்சேர்க்கு,
மறங்கெடு மறையோர் மன்னன் வணிகர்நல் லுழ
வோ ரென்றும், குலங்கெடு வேசைமாதர் குணங்களை
விரும்பினோர்க்கே.

[இ-ள்] சாந்த குணத்தையுடைய வேதியர், அரசர், வைசியர், உழவினர் என்னும் ஜாதிகளினுயர்வைக் கெட்டுக்கத்தக்க பரத்தையரை இச்சித்தவர்களுக்குத் தருமங்கெடும், செல்வங் குறையும், உயிரழியும், தேககாந்திமாறும். புத்தியுங்கெட்டு நீண்ட நரகத்தை அடைவார்கள். 122

இரண்டு சகோதரிகள் தங்களிடம் வந்த

இரண்டு தலைவர்களைப் பற்றி கூறியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அரவிற்த நண்பன் சுதன்றம்பி மைத்துனன் அண்ணன்கையில் வாழுந்தி யாயுதம் பூண்டவன் காணுமற் றங்கவனே, பரமன்றிகிரியை யேந்தியமைந்தன் பகைவன்வெற்பை, புரமென் றெடுத்தவன் மாற்றன்றன் சேவகனெண்டொடியே.

[இ-ள்] தங்காய்! என் வீட்டிற்கு வந்தவன் தாமரைக்குச் சிநேகிதனாகிய சூரியன் அவன் புத்திரன் காணன், அவன் தம்பி அர்ச்சுனன், அவ்வர்ச்சுனன் மைத்துனன் கிருஷ்ணன், அக்கிருஷ்ணன் தமையன் பலராமன், அப்பலராமன் கையிலுள்ள ஆயுதம் கலப்பையைப் பூண்டிருப்பவனாகிய எருமைக்கடா என்ற நிறவாயாகியென்று உன்வீட்டிற்கு வந்தவன் யாரென்று கேட்க: தமக்காய்! சிவபெருமான் வசிக்கும் கயிலைமலையை யெடுத்த இராவணன், அவ்விராவணனுக்குப் பகைவனாகிய பூராமபிரானுக்கு தாசத்துவம் பூண்ட அவ்விராவணனோடு பகைத்து எதிர்த்தவனும், பர்வதங்களையெல்லாம் இலேசாகப்போர்த்தெடுத்தவனுமான ஆஞ்சநேயன் எனவே குரங்கென்றறிவாயாக, எ-று. 123

இரண்டு நண்பர்கள் தாங்கள் கலவிசெய்த மங்கையர்க ளியல்பைக் கூறியது.

சங்கரன் நேவி தமையன் மனைவி தனக்கு முன்னும், மங்கையரேறிய வாகனங்காங் காணுமற் றங்கவனோ, கொங்கைக் களிரைத் துடையவளாய்க் குவலயத்தில், எங்குந் திரியும் வயிரவழர்த்தியென் நேனினையே.

[இ-ள்] ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்து நண்பனே! நீ கலந்த மங்கை எத்தன்மையாளென: சிவபெருமானுக்கு நாயகியாகிய பார்வதி, அப்பார்வதியின் தமையன் விஷ்ணு, அவ்விஷ்ணுவின் மனைவி இலக்குமி, அவ்விலக்குமிக்கு முன் பிறந்தவள் மூதேவியும் மூதேவியானவளேறிய வாகனமாகுமென கழுதையென்று கூறி அதைக் கேட்ட மற்றவன் தான் கலந்த மங்கையோவெனில் வயிரக்கடவுளின் வாகனமாயுட்பத்து முலைகளையுடையவளாயும் ஊரெங்கும் திரிகிற நாயென் றறிவாயாக, எ-று. 124

இந்திரன் பதங்கள் குன்று மறையவர் பதங்கன் மாறு, மந்திர நிலைகள்பெற மறுகயல் வறுமையாகும், சந்திரன் கதிரோன் பூயுந் தரணியிற் நேயமானும், அந்தணர் கருமங்குனறில் யாவரே வாழ்வார் மண்ணில்.

[இ-ள்] வேதியர்கள் தாங்கள்செய்யத்தக்க கிரியைகளைச் செய்யாதொழிந்தால் இந்திரனது செல்வங்கள் குறையும், இராசாக்கள் வாழ்க்கையுமாறும், மந்திரமலைகளினது நிலைகளும் பெயரும், எவ்விடங்களிலும் வறுமை மிகுதியாகும். சந்திரசூரியர்களும் நிலைகெடுவார்கள், பூவுலகமெல்லாம் பொலிவுழிந்து நிற்கும், உலகில் வாழத்தக்கவர் யார், எ-று. 125

ROYA MUTHIAH.

47, HOSPITAL STREET

KOTTAIVUR-623 106

P.M.DIST. INDIA

தலைவிகூற்று.

என்னனைக் கன்று முத்தனைக் குனிக்கு
பிறையனை யனைக்குமே யன்று
மன்னனைக் கன்று பின்னனைக் குதவா
ரவன்புனில் வருந்திவாடுவதே
முன்னனைக் கொன்று பின்னனைப் பரந்த
முதுபகைவுந்பிதாவுருமல்
கர்ணனைக் கொன்று விசயனைப் புகழ்ந்த
கவுத்துவ ராமருஷ்ணயனே.

[இ-ள்] என் தாய்க்கு மாத்திரமல்ல முத்துக்குத்
தாயான கரும்பை வில்லாக வளைக்கும் மன்மதனுக்
குத் தாயாகிய இலக்குமிக்குப் பிறப்பிடமான சமுத்தி
ரத்தாலும் பெற்ற தாய்க்கே யல்லாமல் பின் வளர்ந்த
தாய்க்கு முதவாத வலிய குயிற்பட்சியாலும் துன்ப
முற்று வாட்டமடைவதே இராமாவதாரத்தில் மூத்த
வாலியைக் கொன்று இளையவனுடைய சகீர்வனை ரட்சி
த்த பழமையான பகையை அவன் தந்தையான இந்
திரனடையாமல் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கர்ணனைக்கொ
ன்று அர்ச்சனை இரகூபித்த கௌஸ்தபபரணம்
ணித்த இராமகிருஷ்ணனே, எ-று. 126

கவுத்துவம் என்பது கபடமென்னும் பொருளு
க்கு மிடமாயிற்று.

நேரிசை வெண்பா.

பண்புளருக் கோர்பறவை பாவத்திற் கோரிடக்
கம், நண்பிலரைக் கண்டக்கா னுற்காலி-திண்புவியை,
ஆள்வார் மதுரை யழகிய சொக்கர்க்காவம், நீள்வா
கனநன் னிலம்.

[இ-ள்] நற்குணமுள்ளவருக்கு ஈ (கொடுபாவச்
செய்கைக்கு அஞ்சு (பயப்படு) நண்பற்றவரைக்கா

ணில் விலகு (நீங்கு) வலிமிகுந்த உலகத்தை யானும்
படியான மதுரை சோமசுந்தரேசருக்குப் பணிவிடை
செய். ஆரவம் நீள்வாகன நன்னிலம் என்றதில், ஆர
வம்-பணி, வாகனம்-விடை, நிலம்-செய், எனவே
பணிவிடைசெய் என்பது பொருள், எ-று. 127

மும்மூர்த்திகளின் உணவாதிகளைப் பற்றிக்
கூறியது.

சிறுவனையுறு செந்தெற்கடுகு
மறிதிகிரிவண்டு மணி நூற்—பொறியாவம்
வெற்றேறுபுள்ளனம் வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றாமுழம்பூவே கறி.

[இ-ள்] பிரமனுக்கு பயறு கறியும், செந்தெந்
உணவும், தண்டம் ஆயுதமும், உபவீதம் பூஷண
மும், அன்னம் வாகனமும், தாமரை வசிக்குமிடமாம்,
விஷ்ணுவுக்கு வெண்ணெய் கறியும், பூமி உணவும்,
சக்கரம் ஆயுதமும், கவுத்துவம் ஆபரணமும், கரு
டன் வாகனமும், கடல் வசிக்குமிடமாம், சிவபெரு
மானுக்கு பிள்ளை கறியும், விஷம் உணவும், மான
ஆயுதமும், சர்ப்பம் பூஷணமும், ரிஷபம் வாகனமும்,
திருக் கைலாயம் வசிக்குமிடமாம், எ-று. 128

சிரம்பார்த்தா னீசனையன் நேவிதனைப் பார்த்தான்;
கரம்பார்த்தான் செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர், மலை
வெளுத்த திண்புயத்து வண்ணன் ஸ்ரீராமன்; கலைவெ
ளுத்த நேர்த்திதனைக் கண்டு.

[இ-ள்] சிவன் தலையைப் பார்த்தான், பிர்மா தன்
மனைவியைப் பார்த்தான், சிவந்த தாமரைபோலுங்
கண்ணன் தன்கையைப் பார்த்தான்; பலமுடைய மலை
யையும் வெளுக்கச் செய்யும்படியான புயமுடைய
ஸ்ரீராமனென்னும் பெயரையுடைய வண்ணன் வஸ் 129

கிரம் வெளுத்துக் கொடுத்த நேர்த்தியைப் பார்த்தான், எ-று.

சுழந்துதொழ, எரியென்னும் செல்வன் றுலாத்தினி லேறி விருண்டமஞ்சு, சொரிகின்ற நாகமின் சேற்றி னிலேறித் தொடர்ந்துவர, நரியென்று சொந்தக் கன லேறி வந்தது நங்களத்தே.

[இ-ள்] யானைஉருவமைந்த கணபதி பெருச்சாளி யிலேறியும், கல்விமான்கள் சூழ்ந்து துதிக்க முருகக் கடவுள் மயிலிலேறியும், குலங்கொண்ட மேகங்கள் படர்ந்து மழை பொழிகின்ற, பருவத்திலுற்பவித்த உமாதேவி அன்னப்பட்டியிலேறியும், சம்பு நந்தியி லேறியும் நம்மிடத்தே வந்தார்கள், எ-று. 130

பொன் மிகும்பை-பெருச்சாளி, எரியென்னும் செல்வன்-முருகன், துலா-வந்தானக் கூட்டம், மாயூரம்-மயில், நாகமின்-வரையுமை, சோறு-அன்னம், சொந் தக் கனல்-நந்தி, (நமசி.)

ஒருபாதி மால்வொள மற்றொருபாதி யுமையவள் கொண் டிருபாதி யாலு மிறந்தான் புராரியிருநிதியோ, பெருவா ரிதியிற் பிறைவானிற் சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப, தருவான போஜ கொடையுன்கை யோடென் கைநீறு தந்தனனே.

[இ-ள்] ஒரு பாகத்தை விஷ்ணுகொள்ளவும் மற்றொரு பாகத்தை உமையவள் கொள்ளவும் ஆக இரண்டு பாகத்திலும் திரிபுர சம்மார கர்த்தனான சிவன் இறந்துபோயினான். சங்கநிதி வானத்திலும் ஆதிசேடன் பாதாளத்திலும் புகுந்து போஜமகராஜ னே கற்பக விருஷம் போலும் கொடைத்தன்மை உன்கையிலும் உன் கையிலேந்திய ஓட்டை என் கை யிலும் கொடுத்தனன். 131

கம்பமத கடகளிற்றான் நில்லவாமும் கணபதி தன் பெருவயிற்றைக் கண்டொடி, யும்பெரல்னாம் விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை யுடையவறு முக வனுங்கண் ணீராறானான். பம்புசுடர் கண்ணனுமோ நஞ்சுண்டான்மால்பயமடைந்தா னுமையமுடல்பாதி யானான் அம்புவினையப் படைத்திடுவ தவமதேயென் றநீனுமன்ன மிறங்காம லிலைகின்றனே.

[இ-ள்] மும்மத்தங்களோடு கூடிய யானைமுகமு டையவராய்த் திருத்திலையிலமரும் கணபதியினு டைய பெருவயிற்றைப் பார்த்து பயந்து தேவர்கள் இமையாதிருந்தார்கள். வேலாயுதத்தைக் கையில் வைத்திரானின்ற ஆறுமுகன் கண்ணீராறானான் பொரு ந்திய அக்கினிக்கண்ணையுடைய சிவன் விடத்தை யுண்டான். மகாவிஷ்ணு பயமடைந்தான். உமாதேவி யும் தேகம் பாதியானாள். பிர்மா உலகத்தை படைத் திடுதல் லீனென்று அன்னமிறங்காமல் அலைந்தான், எ-று. 132

இமையாதிருத்தல்-கண்ணசையாதிருத்தல், ஈரா று-பனிரெண்டு, பயம்-ஜலம், அன்னம்-ஓதிமம். இவை கள் இயற்கையாயுள்ளதை வியந்து புதுமையாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

காமமே குலத்தினையும் நலத்தினையும் கெடுக்க வந்ததளங்கம், காமமே தரித்திரங்களினத்தினையும் புகட்டி வைக்குங் கடாரங், காமமே பரகதிக்குச் செல் லாமல் வழியடைக்குங் கபாடங், காமமே யனைவரை யும் பகையாக்கி கழுத்கரியுங் கத்திதானே.

[இ-ள்] பெண்கள் மயக்கமாகிய காமமே ஜாதி நெறியையும் நன்மையையும் கெடுத்துவிடும்படியான குற்றம், வறுமைகளை நிறைத்துவைத்திருக்கும் பொக் கிஷம், முத்திமார்க்கத்திற்கெல்லாம் வழியடைத்திருக் 133

குங்கதவு, அனைவரையும் பகையுண்டாக்கி கழுத்த
றுக்கத்தக்க னாளாயுதமாம். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

தடாரி தண்ணுடை பேரிகை சல்லரிடக்கை,
கடாகமெங்கணு மதிர்த்திட ஒலித்திடக்காணல்,
விடாத நாணகன் றன்னிய புருடனை விழித்தே,
அடாது செய்தமங் கையர்வகை யொலித்தல்போ லா
மால்.

[இ-ள்] பம்பை. மத்தளம், பேரிகை, சல்லரி,
இடக்கை நகர் முதலிய வாத்தியங்கள்திர்த்திட சப்
பித்தலைப் பார்த்தலானது விடக்கடாத வெட்கம்
நீங்கி, அன்னியநாயகனை இச்சித்து பொருந்தாத
காரியத்தைச் செய்தபெண்களினது இயற்கைக்குணங்
கள் சப்தித்தலை கேட்டது போலாம், எ-று. 134

வேறு

தண்டுமீனகின் றான்புளியுப்பு
தாளிதம்பாத்திர மிதேஷ்டம்
தாம்புநீர்தேற்ற மூன்றுகாலாடை
சக்கி முக்கியுங் கைராந்தல்
கண்டகங்காண்பான் பூசைமுஸ்திபு
கழற்குடையேல் சிற்றுண்டி
கம்பிளியூசி நூலடைக்காய்ப்பை
காண்டகங் கண்டமேற்றங்கு
துண்டமுரியகாய் கரண்டி நல்லைண்ணை
துட்டுடன் பூட்டுமேகத்தி
சொல்லியதெஸ்ஸங் குறைவறத்திருத்தித்
தொகுத்துபலவினு மமைத்துப்

பெண்டுகடுணையோ டெய்துவாகனனாய்
பெருநிலை நீர்நிழல்விறகு
பிரஜையுந்தங்கு மிடஞ்சமைத்துண்டு
புறப்படல் யாத்திரைக்கழகே.

[இ-ள்] அரிசி, மிளகுப்பொடி, புளி, உப்பு, மிகு
தியான தாளிமை பதார்த்தக் கறிவடகம், கயிறு, தண்
ணீர் அளவறிய ஊன்றுகோல், வஸ்திரங்கள், சக்கி
முக்கி அல்லது நெருப்புண்டாக்கும் கருவி, கை ராந்
தல் அரிவாள், கண்ணாடி, பூசைக்குரிய சாமான்கள்,
பாதரசை, குடை, வேலையாள், சிற்றுணவு அல்லது
பலகாராதிகள், கம்பளி, ஊசி, நூல், வெற்றிலையாதி
வைக்கும் பை, கரண்டகம், எழுத்தாணி, ஊறுகாய்த்
துண்டு, கரண்டி, நல்லெண்ணெய், தூட்டு, பூட்டு,
கத்தி இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டவைகளெல்
லாம் குறைவில்லாமல் திருத்தத்தோடு பலவகைகளி
லுஞ் சேகரித்து ஸ்திரீகள் துணையோடு சரியான
வாகனத்தோடு பெருத்த நிலையான நிலம், நல்லநிழல்
விறகு, ஜனங்கள் தங்குமிடங்கண்டு சமைத்துண்டு
பிரயாணஞ் செய்தல் யாத்திரைக்காரருக் கழகாம், எ-று. 135

விவேகசிந்தாமணி மூலமும் உரையும்
முற்றுப் பெற்றன.

உய்யு

Copy
81187

ஸ்டான்லி பிரஸ்,
நிர். 3, பார்பர் ஸ்டிரீட்,
கோழம்பு.

இ ன் னு ம் நீ ங் க ள்
ப டி க் க வி ல் லை யா ?

“ பி ர தா ப ன் ”

எ ன் னு ம் சிறந்த
நாவலை,

ஒவ்வொருவரும்
வாங்கிப் படியுங்கள்
அன்பும் இன்பமும் ததும்பும்
நாவல் இது ஒன்றே.

திரு H. நெல்லையா B.A. அவர்கள்
இயற்றியது.

விலை ரூபாய் இரண்டே.

கிடைக்குமிடம்:—

சாஸ்வதி புத்தகசாலை,

63, ஜிந்தும்பிட்டித்தெரு,

கொழும்பு.

சங்கீதபிரியர்களுக்கு ஓர் நல்லவிருந்து

கிராமபோன் சங்கீத

கீர்த்தனம்ருதம்.

மூன்றாம் பாகம் சேர்ந்த ஒரே கட்டடம் ரூ 3—0—0
4 ம், 5 ம், 6 ம் பாகம் கூடியது

சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இப்போது கிராமபோன் என்னும் விஞ்ஞான கருவியில்
பாடிவரும் திருச்செந்தூர் ஷண்முகவடிவு எஸ். வி. சுப்பையா
பாகவதர், டி. எம். காதர்பாக்ஷா, எஸ். ஜார். கமலை, பெங்களூர்
சாய், மிஸ் கே. பங்காபதி, சேலம் அப்பாசுண்ணு, வி. சுப்பிரமணி
ய பாகவதர், ஏ. எஸ். ராசப்பா, கனகாத்தினமும், மாணிக்கமும்,
சேலம் கோதாவரி, லோகாப்பாள், வீணை தனம், குமாரசங்கிகள்,
பிரம்மஸ்ரீ என். எஸ். துரைசாமி அய்யர், மற்றும் உள்ள ஸ்திரீ ரத்
னங்களும்தான். ஜி. கிட்டப்பா கே. பி. சுந்தரம்பாள் மு
தலிய நடிக ரத்தினங்களுடைய (670) பாகங்களுக்கு மேற்பட்ட
கீர்த்தனை, விருத்தம், கட்டளை கவித்துரை முதலிய அரும் பெறும்
பாடல்களை ஒருங்கே யமைத்து ராகதாளங்களுடன் அச்சிட்டு
கண்ணைக் கவரத்தக்க பயிண்டு செய்து எங்களிடம் சொற்ப விலை
க்கு சயார்பிருக்கிறது. தனிபாகம் விலை ரூபா 1—0—0

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

63, ஜிந்தம்பிட்டித் தெரு, கோழம்பு.

ஸ்டான்லி பிரஸ், திர். 3, பார்பர் ஸ்திரீட் கோழம்பு.